PID U0HSX00N5MJ5
Č. j. ÚOHS-26246/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0343/2026/VZ
Datum, místo 22. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 20. 5. 2026 na základě návrhů z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město
- navrhovatel – WENEA s.r.o., IČO 26085470, se sídlem Mírové náměstí 108, 281 61 Kouřim

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 11. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 11. 2025 pod ev. č. Z2025-063750, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 11. 2025 pod ev. č. 754929-2025, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

I.

Správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele – WENEA s.r.o., IČO 26085470, se sídlem Mírové náměstí 108, 281 61 Kouřim – **ze dne 20. 5. 2026** na zahájení správního řízení **o přezkoumání úkonů zadavatele – Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město – **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 11. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 11. 2025 pod ev. č. Z2025-063750, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 11. 2025 pod ev. č. 754929-2025, ve znění pozdějších oprav, **směřujícího proti nedostatečnému prodloužení lhůty pro podání nabídek** v souvislosti s vysvětlením zadávací dokumentace č. 21 ze dne 8. 4. 2026 a vysvětlením zadávací dokumentace č. 23 ze dne 17. 4. 2026, **se podle § 257 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje**, neboť návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.

II.

Návrh navrhovatele – WENEA s.r.o., IČO 26085470, se sídlem Mírové náměstí 108, 281 61 Kouřim – **ze dne 20. 5. 2026** na zahájení správního řízení **o přezkoumání úkonů zadavatele – Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město – **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť“** v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 11. 2025 a uveřejněno ve

Věstníku veřejných zakázek dne 14. 11. 2025 pod ev. č. Z2025-063750, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 11. 2025 pod ev. č. 754929-2025, ve znění pozdějších oprav, **směřující proti zadávacím podmínkám, se podle ustanovení § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.**, o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE

1. Zadavatel – Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město (dále jen „zadavatel") – zahájil zadávání sektorové veřejné zakázky „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť" v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 11. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 14. 11. 2025 pod ev. č. Z2025-063750, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 14. 11. 2025 pod ev. č. 754929-2025, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka").

2. Dle bodu 4.1 dokumentu „Pokyny pro dodavatele", který je součástí zadávací dokumentace (dále jen „Pokyny pro dodavatele"), je účelem veřejné zakázky zhotovení stavby „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť", jejímž cílem je zvýšení stávající rychlosti a odstranění jejich propadů, zvýšení bezpečnosti odstraněním postradatelných přejezdů, rekonstrukcí a vybavením stávajících přejezdů novým přejezdovým zabezpečovacím zařízením, zajištěním nástupních hran 550 mm nad TK u všech nástupišť, elektrizace trati a zavedení systému ETCS, úprava polohy a vznik nových nástupních bodů odpovídajících současným potřebám obyvatelstva vzhledem k osídlení a nově vznikajícím pracovním příležitostem. Výsledkem zadávacího řízení bude uzavření dvou smluv – Smlouvy o dílo a Smlouvy o poskytování součinnosti. Účelem veřejné zakázky je i zajištění součinnosti týkající se díla, jehož zhotovení je předmětem Smlouvy o dílo, tj. týkající se všech zabezpečovacích zařízení a všech návazných zařízení, která mají rozhraní se zabezpečovacím zařízením, dodaných v rámci plnění této veřejné zakázky.

3. Předmětem veřejné zakázky je dle bodu 4.2 Pokynů pro dodavatele zhotovení stavby (díla) „Revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť" včetně zajištění publicity.

4. Dne 24. 4. 2026 obdržel zadavatel od dodavatele – WENEA s.r.o., IČO 26085470, se sídlem Mírové náměstí 108, 281 61 Kouřim (dále jen „navrhovatel") – námitky z téhož dne (dále jen „námitky") proti zadávacím podmínkám. Zadavatel námitky navrhovatele svým rozhodnutím o námitkách ze dne 11. 5. 2026 (dále jen „rozhodnutí o námitkách"), jež navrhovatel obdržel téhož dne, v plném rozsahu odmítl.

5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel se způsobem vypořádání svých námitek nesouhlasil, podal dne 20. 5. 2026 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad") podání nadepsané „Návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele" z téhož dne (dále jen „podání"), jehož obsahem byl návrh na přezkoumání úkonu zadavatele spočívajícího v nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek v souvislosti s vysvětleními zadávací dokumentace (dále jen „návrh 1") a návrh na přezkoumání zákonnosti zadávacích podmínek (dále jen „návrh 2").

II. OBSAH NÁVRHŮ

6. Navrhovatel v podání předně uvádí, že mu vznikla závažná újma na jeho právech, neboť za stávajícího stavu zadávacích podmínek nebyl schopen s potřebnou mírou jistoty určit, jaké konkrétní technické řešení má být předmětem nabídky a jaké minimální technické, funkční a kvalitativní parametry má toto řešení splňovat. Navrhovatel označuje zadávací podmínky za vnitřně rozporné a neurčité, neboť na straně jedné vycházejí z konkrétního projektového řešení, avšak na straně druhé připouštějí neurčitý okruh alternativních řešení bez stanovení objektivních kritérií jejich přípustnosti a rovnocennosti. Navrhovatel uvádí, že by byl nucen kalkulovat nabídku za situace, kdy není zřejmé, zda má vycházet z technického řešení obsaženého v projektové dokumentaci, nebo zda může nabídnout jiné řešení, resp. jaké parametry by takové jiné řešení muselo splňovat, aby mohlo být považováno za vyhovující a rovnocenné. Navrhovatel dále v jednotlivých částech podání popisuje skutečnosti, v nichž spatřuje porušení zákona.

Obsah návrhu 1

7. V bodech 40 až 42 podání navrhovatel uvádí, že zadavatel v návaznosti na vysvětlení zadávací dokumentace č. 21 ze dne 8. 4. 2026 (dále jen „vysvětlení zadávací dokumentace 21“), jímž změnil terminologii tak, že pojem „vícekomorový sdružený kabelovod“ změnil na „kabelovod“, agregoval položky soupisu prací a připustil i řešení založená na sestavách samostatných trubek, a na vysvětlení zadávací dokumentace č. 23 ze dne 17. 4. 2026 (dále jen „vysvětlení zadávací dokumentace 23“), jímž zadavatel potvrdil svůj předchozí postup, sice prodloužil lhůtu pro podání nabídek, avšak učinil tak pouze formálně, v rozsahu zákonného minima, nikoliv však materiálně, způsobem odpovídajícím povaze a významu provedené změny. Dle navrhovatele dodavatelům fakticky nebyl poskytnut dostatek času k posouzení možností použití technicky, materiálově, geometricky a technologicky odlišných řešení, vyhodnotit jejich soulad s projektovou dokumentací a povoleným záměrem, zpracovat technologické postupy a promítnout související rizika do nabídkové ceny.

Obsah návrhu 2

8. Ve zbylých bodech podání se navrhovatel zaměřuje na tvrzenou nezákonnost zadávací dokumentace.

9. Navrhovatel poukazuje na to, že zadavatel rozhodl o námitkách až po uplynutí lhůty pro podání nabídek, neboť v době, kdy zadavatel o námitkách rozhodoval, již nebylo možné, aby případné vyhovění námitkám vedlo k efektivní nápravě spočívající v úpravě zadávacích podmínek. Navrhovatel uvádí, že byl nucen se rozhodnout o případném podání nabídky za trvající nejistoty ohledně zákonnosti, určitosti a závaznosti zadávacích podmínek, aniž by měl k dispozici konečné stanovisko zadavatele k namítaným vadám zadávací dokumentace.

10. Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel dodavatelům poskytl projektovou dokumentaci, která konkrétně vymezuje technické řešení kabelovodu, avšak následně ve vysvětleních zadávací dokumentace a posléze též v rozhodnutí o námitkách deklaroval, že na těchto parametrech netrvá a připouští jakýkoliv systém kabelovodu schválený zadavatelem (tj. systém uvedený na veřejně dostupném seznamu schválených systémů kabelovodu, dále jen „schválený systém kabelovodu“, resp. „schválené systémy kabelovodu“, pozn. Úřadu). Dle navrhovatele tímto postupem zadavatel vytvořil vnitřně rozporný rámec zadávacích podmínek, neboť dodavatelé nemohou bezpečně zjistit, zda mají nabídnout řešení odpovídající projektové dokumentaci,

anebo zda mohou nabídnout řešení konstrukčně, materiálově, geometricky i technologicky odlišné, postačí-li jeho obecné schválení zadavatelem. Dle navrhovatele platí, že pokud by zadavatel zamýšlel širší okruh technických řešení, muselo by ze zadávacích podmínek být jednoznačně zřejmé, jaké minimální požadavky zůstávají pro dodavatele závazné, což se však nestalo.

11. K tvrzení zadavatele, že přešel na funkční definici předmětu plnění, navrhovatel uvádí, že funkční zadání nemůže být založeno pouze na obecné deklaraci, že se požaduje „kabelovod“ jako funkční celek, neboť má-li být předmět plnění vymezen požadavky na výkon nebo funkci, musí být tyto požadavky formulovány natolik určitě, aby bylo možné ověřit jejich splnění. Zadavatel však dle navrhovatele žádné dostatečně konkrétní parametry funkce kabelovodu nestanovil.

12. Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace fakticky změnil význam zadávacích podmínek, když změnil terminologii z „vícekomorového sdruženého kabelovodu“ na obecný pojem „kabelovod“, agregoval položky soupisu prací a současně výslovně připustil i řešení založená na sestavách samostatných trubek, což dle navrhovatele lze považovat za podstatnou změnu zadávacích podmínek s dopadem na způsob přípravy nabídek, technické řešení, kalkulaci ceny i posouzení rizik.

13. Navrhovatel dále rozvádí svůj názor, že interní schválení určitého systému kabelovodu zadavatelem nenahrazuje projektovou dokumentaci ani zadávací podmínky. Navrhovatel uvádí, že projektová dokumentace stanovuje konkrétní řešení vhodné pro konkrétní stavbu, jež je předmětem veřejné zakázky, zatímco obecné schválení systému kabelovodu může nanejvýš potvrzovat, že určitý výrobek či systém je obecně způsobilý k použití v určitém typu železniční infrastruktury, nikoliv však, že je vhodný pro použití v konkrétním případě.

14. Hlavní podstata vady zadávacích podmínek dle navrhovatele spočívá v tom, že zadavatel nepředložil takovou technickou specifikaci schválených „alternativních systémů“, která by umožňovala materiálně posoudit jejich rovnocennost s řešením obsaženým v projektové dokumentaci. Dle navrhovatele není zřejmé, podle jakých konkrétních parametrů má být ověřeno, zda se jedná o řešení funkčně a technicky ekvivalentní, nebo pouze o řešení obecně použitelné, avšak pro účely dané stavby kvalitativně, kapacitně či technologicky nevyhovující.

15. Navrhovatel dále uvádí, že zadavatel porušil pravidla pro stanovení technických podmínek a ekvivalence, neboť zadávací dokumentace obsahuje projektovou dokumentaci a související technickou zprávu, v níž je kabelovod popsán konkrétním konstrukčním řešením. Navrhovatel uvádí, že pokud zadavatel připustil i odlišná řešení, měl povinnost stanovit, v jakých parametrech musí být tato řešení rovnocenná; a pokud zadavatel tvrdí, že projektová dokumentace není závazným referenčním řešením, měl tím spíše povinnost stanovit samostatné funkční parametry, které budou závazné pro všechna řešení, což neučinil. Dle navrhovatele není ekvivalence řešení formální kategorií založenou na zařazení výrobku do seznamu schválených výrobků, nýbrž materiální kategorií založenou na porovnání relevantních vlastností plnění, a zadavatel tedy o různých výrobcích, které se v podstatných vlastnostech liší, nemůže bez dalšího tvrdit, že jsou vzájemně ekvivalentní. Navrhovatel přitom má za to, že již v žádostech o vysvětlení zadávací dokumentace bylo zadavateli doloženo, že „alternativní řešení“ vykazují horší parametry oproti projektovanému řešení, přičemž zadavatel se s uvedenými konkrétními technickými námitkami řádně nevypořádal ani ve vysvětleních zadávací dokumentace, ani v rozhodnutí o námitkách.

16. Dle navrhovatele neurčité funkční zadání neumožňuje porovnatelnost nabídek, neboť různí dodavatelé mohou oceňovat zcela odlišné technologie, jež mají odlišné materiálové vstupy, odlišnou pracnost, odlišnou časovou náročnost, odlišná rizika a odlišné dopady na související stavební práce. Jestliže zadavatel agregoval kabelovod do jedné položky „KOMPLET“, aniž jednoznačně definoval obsah této položky, nelze dle navrhovatele ověřit, zda jednotliví dodavatelé ocenili srovnatelný obsah plnění, zda zahrnuli všechny technologicky nezbytné práce, a zda jejich nabídky vycházejí ze stejných předpokladů. Navrhovatel přitom považuje za právně irelevantní, zda je položka kabelovodu v celkové hodnotě zakázky marginální, neboť zákon nepřipouští neurčitost nebo neporovnatelnost části zadávacích podmínek jen proto, že zadavatel tuto část považuje za ekonomicky méně významnou. Navrhovatel dále uvádí, že položka kabelovodu není marginální ve smyslu své technické funkce, neboť tento prvek má význam pro bezpečné a dlouhodobé funkční vedení kabelových tras v rámci drážní infrastruktury.

17. Navrhovatel dále uvádí, že problém agregované položky nespočívá pouze v tom, že dodavatelé mohou ocenit odlišný způsob provedení kabelovodu, nýbrž v tom, že není zřejmé, zda všichni dodavatelé vůbec oceňují tentýž věcný a funkční rozsah plnění. Dle navrhovatele by agregace položky mohla být obhajitelná tehdy, pokud by zadavatel jednoznačně vymezil výsledný standard plnění a ponechal dodavatelům pouze volbu dílčího realizačního postupu, a tak by dodavatelé mohli zvolit různé technologické cesty, avšak oceňovali by týž výsledek; v šetřeném případě však dle navrhovatele nevymezil požadovaný výsledek dostatečně určitě, pročež nelze určit, zda rozdíly v nabídkových cenách různých dodavatelů odrážejí pouze rozdíly v efektivitě dodavatelů, nebo rozdílný rozsah a kvalitu plnění zahrnutého do téže položky. Tím dle navrhovatele dochází k zásadnímu narušení porovnatelnosti nabídek, neboť dodavatelé v rámci jedné položky mohou ocenit kvalitativně a funkčně odlišná plnění.

18. Navrhovatel dále uvádí, že pokud nebude zřejmé, jaký konkrétní rozsah prací a dodávek byl v položce „KOMPLET“ oceněn, nebude ani možné transparentně určit, zda určitá navazující práce představuje součást původně soutěženého plnění, nebo změnu závazku. Agregace tak dle navrhovatele nezpůsobuje problém pouze při hodnocení nabídek, nýbrž zakládá riziko nepřezkoumatelnosti i při kontrole plnění a případných víceprací či méněprací.

19. Navrhovatel dále prezentuje názor, že zadavatel nepřípustně přenáší odpovědnost na dodavatele, když připouští neurčitý okruh technických řešení, aniž stanoví konkrétní parametry jejich přípustnosti. Dle navrhovatele je za současného stavu dodavatel tím, kdo musí při přípravě nabídky posoudit, zda jím zvolené řešení bude v konkrétní stavbě technicky, funkčně, stavebněprávně a ekonomicky použitelné, a je tak nucen dotvářet samotný předmět plnění, přičemž taková činnost svou povahou přesahuje rámec běžné přípravy nabídky a odpovídá spíše fázi projektování. To dle navrhovatele představuje nepřípustný přenos rizik, jež má dle § 36 odst. 3 zákona nést zadavatel.

20. Navrhovatel v návrhu 2 dále namítá možný rozpor se stavebním právem a projektovou dokumentací, když upozorňuje, že projektová dokumentace, jež je součástí zadávacích podmínek a podkladem pro povolovací proces, vychází z konkrétní technologie realizace kabelovodu jako „suchého procesu“, zatímco prostřednictvím změn zadávací dokumentace zadavatel připustil i staveništní betonáž, tedy „mokrý proces“. Zadavatel dle navrhovatele přitom nepředložil podklad, z nějž by vyplývalo, že odlišné technologie montáže včetně betonáže jsou v souladu s povoleným záměrem, projektovou dokumentací a veřejnoprávními požadavky. Dle navrhovatele není přípustné, aby zadavatel připustil řešení, u nějž není jasné,

zda je v souladu s projektovou dokumentací a stavebním povolením, a aby případné ověření či zlegalizování takového řešení ponechal až na fázi realizace.

21. Navrhovatel dále v návrhu 2 uvádí, že zadavatel porušil rovněž zásadu environmentálně odpovědného zadávání, když pouze obecně uvedl, že všechny přípustné systémy podléhají schvalovacímu procesu, který zahrnuje i posouzení jejich dopadů, aniž by environmentální dopady různých připuštěných řešení jakkoli konkrétně vyhodnotil nebo promítl do zadávacích podmínek. Navrhovatel má za to, že konstatování, že na environmentální aspekty mohou existovat různé názory, nemůže nahradit věcné posouzení požadavků dle § 6 odst. 4 zákona.

22. Navrhovatel dále uvádí, že je rozhodnutí o námitkách dle jeho názoru věcně nedostatečné a nepřezkoumatelné, neboť zadavatel nedostál povinnosti se podrobně a srozumitelně vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Navrhovatel připouští, že rozhodnutí o námitkách formálně obsahuje reakci na hlavní okruhy námitek, avšak má za to, že se zadavatel s klíčovou argumentací navrhovatele nevypořádal věcně. Navrhovatel dále specifikuje námitky, které zadavatel dle jeho názoru řádně nevypořádal.

23. Dle navrhovatele je rozhodnutí o námitkách postaveno na kruhové argumentaci, kdy zadavatel tvrdí, že určité řešení je přípustné, protože je schválené, a je rovnocenné, protože je přípustné; dle navrhovatele však taková úvaha není přezkoumatelným odůvodněním. Navrhovatel považuje rozhodnutí o námitkách ve vztahu ke klíčovým otázkám za obecné, deklaratorní a nepřezkoumatelné, a tudíž zatížené vadou spočívající v porušení § 245 odst. 1 zákona.

24. Součástí návrhu 2 je rovněž návrh na vydání předběžného opatření, jímž by Úřad zakázal zadavateli až do pravomocného skončení řízení o návrhu 2 pokračovat v zadávacím řízení a uzavřít v něm smlouvu.

25. Závěrem navrhovatel žádá, aby Úřad zrušil zadávací řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

26. Úřad obdržel podání dne 20. 5. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis podání dne 20. 5. 2026.

27. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou zadavatel a navrhovatel.

28. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům správního řízení přípisem ze dne 21. 5. 2026.

29. Dne 1. 6. 2026 bylo Úřadu doručeno vyjádření zadavatele k podání z téhož dne (dále jen „vyjádření k podání“) a podle § 262a odst. 1 zákona zpřístupněna dokumentace o zadávacím řízení v certifikovaném elektronickém nástroji.

Vyjádření zadavatele k podání

30. Zadavatel ve vyjádření k podání předně uvádí, že podstatou sporu není otázka, zda lze v rámci realizace veřejné zakázky použít konkrétní technické řešení kabelovodu nebo jiné technické řešení, ale otázka, zda zadavatel mohl vymezit předmět plnění způsobem, který umožňuje použití různých technických systémů schválených zadavatelem při zachování požadované funkce výsledného díla. Navrhovatel dle zadavatele vychází z předpokladu, že projektová

dokumentace musí bez dalšího představovat jediné závazné technické řešení; takový závěr však dle zadavatele nevyplývá ani ze zákona, ani z povahy zadávaného plnění.

31. Zadavatel uvádí, že navrhovatel dle jeho názoru nemá zájem realizovat veřejnou zakázku jako celek, nýbrž pouze dodávat určité dílčí plnění. Navrhovatel dle zadavatele materiálně není subjektem usilujícím o získání veřejné zakázky jako celku, nýbrž subjektem ekonomicky zainteresovaným na zachování určitého technického řešení či uplatnění konkrétní technologie v rámci budoucího dodavatelského řetězce. Tato skutečnost má dle zadavatele význam pro posouzení tvrzené újmy navrhovatele, a tudíž pro to, zda je k podání návrhu vůbec aktivně legitimován.

32. Zadavatel cituje z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-22777/2025/500, sp. zn. ÚOHS-S0944/2024/VZ ze dne 5. 8. 2025 (dále jen „rozhodnutí S0944“) a z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-30814/2024/500, sp. zn. ÚOHS-S0299/2024/VZ ze dne 13. 8. 2024 (dále jen „rozhodnutí S0299“), která se vztahují k aktivní legitimaci poddodavatele. Zadavatel s odkazem na tato rozhodnutí dovozuje, že poddodavatel je aktivně legitimován pouze tehdy, pokud se má na plnění veřejné zakázky podílet významnou měrou; jelikož navrhovatel podle zadavatele usiluje pouze o dodávku finančně a věcně marginální části plnění, k podání návrhu dle zadavatele v nyní šetřeném případě aktivně legitimován není. Zadavatel však uvádí, že námitky v zájmu transparentnosti meritorně vypořádal a rovněž ve vyjádření k podání se „z opatrnosti“ vyjadřuje i k věcné stránce podání.

33. K tvrzené nemožnosti určit nabídkovou cenu zadavatel uvádí, že argumentace navrhovatele neodpovídá charakteru veřejné zakázky, neboť předmětem veřejné zakázky není dodávka kabelovodu ani dodávka konkrétní technologie, nýbrž realizace stavebního díla jako funkčního celku; nabídková cena se vytváří na úrovni celého díla, nikoliv na úrovni jednotlivého výrobku nebo technického podsystému.

34. S tvrzením navrhovatele, že zadavatel prostřednictvím odpovědí na žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace rezignoval na technické vymezení předmětu plnění, odstranil závaznost projektové dokumentace a vytvořil neurčitý prostor pro podání technicky neporovnatelných nabídek, zadavatel dle svých slov zásadně nesouhlasí. Dle zadavatele navrhovatel v celé své argumentaci vychází z nesprávného výchozího předpokladu, že existence projektové dokumentace automaticky znamená povinnost zadavatele požadovat výlučně realizaci konkrétního technického řešení v ní obsaženého; tento závěr dle zadavatele neodpovídá ani systematice zákona, ani realitě stavebních zakázek, zejména zakázek infrastrukturního charakteru. Dle zadavatele z existence projektové dokumentace nevyplývá povinnost zadavatele omezit soutěž pouze na jedno konstrukční provedení, pokud existují jiná technická řešení schopná zajistit tentýž funkční výsledek.

35. Zadavatel dále uvádí, že k vysvětlení zadávací dokumentace 21 přistoupil kvůli odstranění možné výkladové nejasnosti. Zadavatel uvádí, že provedl úpravu termínu „vícekomorový sdružený kabelovod“ na obecnější označení „kabelovod“; účelem této úpravy dle zadavatele nebylo opustit technické požadavky ani otevřít prostor pro libovolná řešení, nýbrž odstranit případný dojem, že zadavatel preferuje konkrétní konstrukční typ bez objektivního důvodu. Zadavatel konstatuje, že vysvětlení zadávací dokumentace sloužila jako vysvětlující informace pro dodavatele jiných systémů než systému, jenž zamýšlel dodávat navrhovatel, a navrhovatel mohl v případné nabídce nabídnout stejný (a stejně naceněný) systém jako před změnami zadávací dokumentace; dle zadavatele je proto argumentace navrhovatele ohledně nedostatku

času na nacenění dodávaného systému lichá. Zadavatel rovněž uvádí, že ve lhůtě pro podání nabídek neobdržel žádnou další žádost o vysvětlení zadávací dokumentace ani žádost o prodloužení lhůty pro podání nabídek, z čehož je patrné, že žádný další potenciální uchazeč neměl s kalkulací nabídkové ceny potíže. Zadavatel dále uvádí, že obdržel celkem 5 nabídek, přičemž rozdíl v nacenění položek kabelovodu mezi uchazečem, jenž nabídl nejnižší nabídkovou cenu, a druhého uchazeče v pořadí je výrazně nižší než rozdíl mezi jejich celkovými nabídkovými cenami; z tohoto zadavatel vyvozuje, že vysvětlení zadávací dokumentace reálně neměla vliv na výsledné pořadí nabídek.

36. Zadavatel dále uvádí, že technické vymezení předmětu plnění je tvořeno několika vzájemně propojenými požadavky: prvním je samotná projektová dokumentace, která popisuje požadovaný provozní účel, prostorové uspořádání, vazby na ostatní stavební objekty, požadavky na umístění a začlenění do železniční infrastruktury; druhým pak je výslovný požadavek zadavatele na použití pouze takového systému kabelovodu, který je schválen zadavatelem. Zhotovitel je dle zadavatele povinen realizovat dílo podle schválených technologických postupů odpovídajících konkrétnímu schválenému systému kabelovodu a jeho montážním pravidlům a požadavky stavby jako funkčního celku – tedy dosažení výsledného provozního stavu umožňujícího bezpečné a dlouhodobé vedení kabelových tras. Zadavatel uvádí, že není podstatné, zda jsou jednotlivé schválené systémy kabelovodu konstrukčně shodné, podstatné je, zda jsou schopny plnit stejnou funkci a účel. Argumentuje-li navrhovatel odlišnou geometrií otvorů, jiným způsobem spojování, dílčími technickými vlastnostmi nebo rozdílnou technologií montáže, uvádí zadavatel, že tyto vlastnosti nepředstavují funkční parametry výsledného díla, nýbrž toliko konstrukční prostředky k jejich dosažení. Zadavatel má za to, že přijetí argumentace navrhovatele by vedlo k závěru, že zadavatelé vždy musí fixovat konkrétní konstrukční řešení; to by však dle zadavatele vedlo k nepřiměřenému omezení hospodářské soutěže mezi dodavateli. Zadavatel nesouhlasí s tím, že by mohl obdržet neporovnatelné nabídky, neboť všichni dodavatelé oceňují shodně vymezený výsledek – realizaci kabelovodu; rozdílnost interní nákladové struktury nepředstavuje neporovnatelnost nabídek, nýbrž je přirozeným projevem hospodářské soutěže, obdobně jako když zadavatel poptává např. okna a dodavatelé mohou nabídnout jakýkoliv výrobek splňující stanovené požadavky.

37. Ve vztahu k tvrzenému nedostatečnému technickému zdůvodnění rozhodnutí o námitkách zadavatel uvádí, že účelem rozhodnutí o námitkách není vytvořit technický posudek ani polemizovat s každým jednotlivým dílčím tvrzením navrhovatele na úrovni odborné expertizy, nýbrž toliko vysvětlit, proč zadavatel nepovažuje vytýkaný postup za nezákonný. Zadavatel má za to, že tento standard dodržel, když reagoval na všechny podstatné okruhy námitek a každému z nich věnoval samostatnou argumentaci.

38. Ve vztahu k tvrzené neurčitosti zadávacích podmínek zadavatel uvádí, že změna provedená vysvětleními zadávací dokumentace nepředstavovala rezignaci na technické vymezení předmětu plnění, nýbrž přechod od konstrukčního vymezení k funkčnímu vymezení kabelovodu jako výsledného plnění; zadavatel má rovněž za to, že dostatečně vysvětlil, proč považuje schválené systémy kabelovodu za dostatečně určitý technický rámec. Ve vztahu k tvrzení o rozporu mezi projektovou dokumentací a vysvětleními zadávací dokumentace zadavatel uvádí, že projektová dokumentace představuje referenční technický návrh určující požadovaný standard funkčnosti a kvality, nikoliv však jedinou přípustnou variantu realizace; zadavatel má za to, že vysvětlil důvody, pro které připustil i další schválená řešení.

39. K tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách bylo vydáno po uplynutí lhůty pro podání nabídek, zadavatel uvádí, že zákon nestanoví povinnost rozhodnout o námitkách před koncem lhůty pro podání nabídek, rozhodující je dodržení zákonné lhůty pro rozhodnutí o námitkách, což zadavatel splnil. Skutečnost, že lhůta pro podání nabídek uplynula dříve, nezakládá dle zadavatele nezákonnost jeho postupu.

40. K argumentaci navrhovatele ohledně agregace položek zadavatel uvádí, že tato úprava odpovídá zvolenému způsobu technického vymezení předmětu plnění, kdy je oceňován funkční celek, nikoliv jednotlivé konstrukční detaily.

41. Závěrem zadavatel uvádí, že dle jeho názoru byly zadávací podmínky stanoveny určitě, srozumitelně a v rozsahu odpovídajícím povaze veřejné zakázky, že nedošlo ke změně předmětu plnění ani k porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení a že podání navrhovatele směřuje proti tomu, že zadavatel umožnil dodavatelům realizovat širší okruh technických řešení. Zadavatel je přesvědčen o správnosti a zákonnosti svého postupu, jakož i správnosti a zákonnosti stanovení zadávacích podmínek a rozhodnutí o námitkách.

42. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby Úřad podání zamítl dle § 265 písm. b) zákona, neboť nebylo podáno oprávněnou osobou, nebo dle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro vydání nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

43. Usnesením ze dne 5. 6. 2026 určil Úřad zadavateli lhůtu pro podání informace Úřadu o dalších úkonech, které provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, včetně zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení pořízené v souvislosti s provedenými úkony.

44. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-21049/2026/500 ze dne 12. 6. 2026 Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu pokračovat v zadávacím řízení a uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, jež byl součástí návrhu 2.

45. Usnesením ze dne 19. 6. 2026 stanovil Úřad účastníkům správního řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

46. Zadavatel ani navrhovatel se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě ani později nevyjádřili.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

47. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí dokumentace o zadávacím řízení a stanovisek předložených účastníky správního řízení, a na základě zjištěných skutečností rozhodl tak, že správní řízení vedené ve věci návrhu 1 zastavil, neboť návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, a návrh 2 zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující.

K výroku I.

Relevantní ustanovení právních předpisů

48. Podle § 99 odst. 1 zákona zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.

49. Podle § 99 odst. 2 zákona pokud to povaha doplnění nebo změny zadávací dokumentace vyžaduje, zadavatel současně přiměřeně prodlouží lhůtu pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. V případě takové změny nebo doplnění zadávací dokumentace, která může rozšířit okruh možných účastníků zadávacího řízení, prodlouží zadavatel lhůtu tak, aby od odeslání změny nebo doplnění zadávací dokumentace činila nejméně celou svou původní délku.

50. Podle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.

51. Podle § 250 odst. 1 zákona lze návrh podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu s tímto zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele, a to zejména proti

    a) zadávacím podmínkám,

    b) dobrovolnému oznámení,

    c) vyloučení účastníka zadávacího řízení,

    d) výběru dodavatele,

    e) volbě druhu zadávacího řízení, nebo

    f) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.

52. Podle § 251 odst. 1 zákona návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.

53. Podle § 251 odst. 4 zákona náležitosti návrhu podle odstavce 1 věty první a druhé nemohou být dodatečně měněny ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem; Úřad k takovým změnám a doplněním nepřihlíží. K novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli;

navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli.

54. Podle § 257 písm. c) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže nedošlo ke složení kauce v souladu s § 255 zákona.

55. Podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky; to neplatí pro návrhy podle § 254.

Právní posouzení

56. Úřad po posouzení obsahu podání navrhovatele dospěl k závěru, že podání obsahuje dva návrhy vztahující se ke dvěma různým jednáním zadavatele učiněným při zadávání veřejné zakázky, a to konkrétně:

- návrh 1 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonu zadavatele spočívajícího v nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek v souvislosti s vysvětleními zadávací dokumentace;
- návrh 2 na zahájení správního řízení o přezkoumání zákonnosti zadávacích podmínek na veřejnou zakázku.

57. Navrhovatel tedy podal Úřadu jedno podání, které z věcného hlediska obsahuje dvě zcela samostatné části, přičemž navrhovatel v každé části uvádí odlišnou konkrétní argumentaci týkající se odlišných postupů zadavatele. Ačkoliv tedy navrhovatel své podání výslovně neoznačuje jako dva samostatné návrhy, z obsahu podání je zřejmé, že toto podání směřuje proti dvěma odlišným jednáním zadavatele. Na základě návrhu 1 má dojít k posouzení zákonnosti postupu zadavatele spočívajícího v nedostatečném prodloužení lhůty pro podání nabídek v návaznosti na vysvětlení zadávací dokumentace a na základě návrhu 2 má dojít k posouzení zákonnosti zadávacích podmínek. V této souvislosti Úřad také odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 213/2015-38, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, *že „[z]da se jedná o jeden návrh (či o více návrhů podaných na téže listině, resp. zda se jedná o jeden návrh podaný na více listinách), je nezbytné posoudit vždy v každé konkrétní věci s ohledem na její okolnosti a obsah toho kterého podání.“* V rozsudku č. j. 9 As 269/2016-44 ze dne 29. 11. 2017 pak Nejvyšší správní soud judikoval, že *„[n]ávrh může být i u jakkoliv nedělené veřejné zakázky podáván postupně proti různým úkonům zadavatele, které mohou být činěny i s delším časovým odstupem (například proti zadávacím podmínkám, proti rozhodnutí o vyloučení, proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky).“*

58. Úřad konstatuje, že návrh 1 směřuje proti postupu zadavatele spočívajícímu v tom, že zadavatel prodloužil v souvislosti s vysvětlením zadávací dokumentace 21 a s vysvětlením zadávací dokumentace 23 lhůtu pro podání nabídek nedostatečně, pouze v rozsahu zákonného minima, nikoliv však způsobem zohledňujícím povahu a význam provedené změny.

59. V této souvislosti Úřad uvádí, že podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky (přičemž tento postup je obligatorní, tj. není ponecháno na úvaze Úřadu, zda tak učiní, či nikoliv). Úřad konstatuje, že navrhovatel v návrhu 1 namítá nedostatečné prodloužení lhůty pro podání nabídek v návaznosti na vysvětlení zadávací dokumentace 21, uveřejněné dne 8. 4. 2026, a na vysvětlení zadávací dokumentace 23, uveřejněné dne 17. 4. 2026. V obou těchto dokumentech přitom zadavatel výslovně uvedl, o kolik dnů lhůtu pro podání nabídek prodlužuje a na který den nově připadá její

konec. Jelikož se v případě vysvětlení zadávací dokumentace jedná dle § 98 odst. 1 zákona o dokument, který je nutné uveřejnit (konkrétně na profilu zadavatele), měl navrhovatel v souladu s § 242 odst. 2 zákona podat námitky proti nedostatečnému prodloužení lhůty pro podání nabídek ve lhůtě do 15 dnů ode dne uveřejnění vysvětlení zadávací dokumentace na profilu zadavatele, tj. v případě v případě vysvětlení zadávací dokumentace 21 do 23. 4. 2026 a v případě vysvětlení zadávací dokumentace 23 do 4. 5. 2026 (s ohledem na obecná pravidla počítání času). Z dokumentace o zadávacím řízení přitom vyplývá, že navrhovatel podal zadavateli námitky dne 24. 4. 2026, v nichž brojil proti nastavení zadávacích podmínek, zejména proti jejich tvrzené neurčitosti, absenci závazných technických a funkčních parametrů, agregaci položek kabelovodů, přenesení odpovědnosti na dodavatele a tvrzenému rozporu se stavebními a environmentálními požadavky; proti nedostatečnému prodloužení lhůty pro podání nabídek v souvislosti s vysvětlením zadávací dokumentace v nich však nebrojil. Z dokumentace o zadávacím řízení ani z tvrzení navrhovatele současně nevyplývá, že by navrhovatel podal zadavateli vedle toho ještě jiné námitky, v nichž by tento postup zadavatele napadl. Úřad proto uzavírá, že navrhovatel námitky proti tvrzenému nedostatečnému prodloužení lhůty pro podání nabídek ve lhůtě podle § 242 odst. 2 zákona nepodal.

60. Úřad zároveň má za to, že se v případě tvrzeného nedostatečného prodloužení lhůty pro podání nabídek nejedná o novou skutečnost, kterou navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; v okamžiku, kdy navrhovatel podával námitky, v nichž namítal konkrétní skutečnosti spojené s vysvětlením zadávací dokumentace 21 a vysvětlením zadávací dokumentace 23, totiž navrhovatel již logicky musel mít k dispozici rovněž informaci, o kolik dnů prodloužil zadavatel v souvislosti s těmito vysvětleními lhůtu pro podání nabídek, neboť tuto skutečnost zadavatel přímo v textu obou citovaných vysvětlení zadávací dokumentace uvedl. Úřad tedy konstatuje, že navrhovatel v návrhu 1 namítá skutečnosti, které netvrdil již v námitkách, ačkoliv je tvrdit mohl, a je tedy dán důvod pro postup dle § 257 písm. h) zákona.

61. Úřad pro úplnost rovněž uvádí, že zákon rozlišuje náležitosti návrhu, jejichž absenci lze odstranit ve lhůtě stanovené Úřadem [srov. § 257 písm. a) zákona], a náležitosti, resp. podmínky řízení, jejichž absence je bez dalšího důvodem pro zastavení řízení, kam patří mj. i situace uvedená v ustanovení § 257 písm. h) zákona, tedy že návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky a nejde o návrh podle § 254 zákona. Pro ustanovení § 257 písm. h) zákona, kam spadá také šetřený případ, zákonodárce možnost zhojení absentující podmínky řízení v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem nezakotvil. Úřad proto nemůže navrhovatele k odstranění takové vady řízení vyzvat či zkoumat důvody, pro které k podání námitek proti namítanému postupu zadavatele v zákonem stanovené lhůtě nedošlo.

62. Úřad pro úplnost uvádí, že navrhovatel složil v souvislosti s podáním kauci ve výši 100 000 Kč. Z dokumentace o zadávacím řízení přitom vyplývá, že navrhovatel v zadávacím řízení nepodal nabídku, a měl tedy při výpočtu výše kauce postupovat dle § 255 odst. 1 věty třetí, tj. pokud v rámci podání fakticky podal dva návrhy, měl v souvislosti s podáním každého z návrhů složit kauci ve výši 100 000 Kč, celkem měl tedy na účet Úřadu složit částku 200 000 Kč. Úřad v obecné rovině konstatuje, že pokud mu je doručeno podání, které obsahuje více návrhů, avšak složená kauce nepokrývá všechny z nich, postupuje tak, že vyzve navrhovatele k vyjádření, ke kterému z návrhů se složená kauce vztahuje, a ve vztahu ke zbylým návrhům obligatorně zastavuje řízení podle § 257 písm. c) zákona. V šetřeném případě však v souladu se zásadou procesní ekonomie Úřad navrhovatele ke sdělení, ke kterému ze dvou návrhů byla složena kauce, nevyzval, neboť v případě návrhu 1 shledal samostatný důvod pro zastavení řízení dle § 257

písm. h) zákona; Úřad tak kauci sám „přiřadil“ k návrhu 2, kde byly splněny procesní podmínky přezkumu, a Úřad tak mohl v případě návrhu 2 přistoupit k meritornímu přezkoumání postupu zadavatele.

63. Úřad dodává, že z důvodu procesní ekonomie rozhodl o zastavení řízení ve věci návrhu 1 (výrok I.) rozhodnutím a nikoli usnesením, jak předpokládá § 257 zákona, a to rovněž s přihlédnutím k závěrům předsedy Úřadu, ke kterým dospěl v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0204/2018/VZ04701/2019/321/ZSř ze dne 15. 2. 2019: *„(…) lze zmínit situaci, kdy navrhovatel uvede v návrhu rozsáhlou argumentaci týkající se výhrad, které v námitkách neuplatnil, pak o této části návrhu Úřad rozhodne podle § 257 písm. h) zákona samostatným výrokem. V této situaci zákon sice předpokládá formu usnesení, ale tato forma není nezbytně nutná, pakliže Úřad o zbytku návrhu rozhoduje rozhodnutím. (…)“*. Z toho důvodu Úřad rozhodoval o zastavení řízení ve věci návrhu 1 rozhodnutím.

64. S ohledem na to, že návrhu 1 nepředcházely řádně a včas podané námitky, rozhodl Úřad podle § 257 písm. h) zákona o zastavení správního řízení vedeného ve věci návrhu 1, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II.

Relevantní ustanovení právních předpisů

65. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

66. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

67. Podle § 6 odst. 4 zákona je zadavatel při postupu podle tohoto zákona, a to při vytváření zadávacích podmínek, hodnocení nabídek a výběru dodavatele, povinen za předpokladu, že to bude vzhledem k povaze a smyslu zakázky vhodné, dodržovat zásady sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací ve smyslu tohoto zákona. Svůj postup je zadavatel povinen řádně odůvodnit.

68. Podle § 28 odst. 1 písm. q) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí environmentálně odpovědným zadáváním postup podle tohoto zákona, při kterém má zadavatel povinnost zohlednit například dopad na životní prostředí, trvale udržitelný rozvoj, životní cyklus dodávky, služby nebo stavební práce a další environmentálně relevantní hlediska spojená s veřejnou zakázkou.

69. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

70. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

71. Podle § 89 odst. 1 zákona jsou technické podmínky požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím

a) parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny,

b) odkazu na normy nebo technické dokumenty, nebo

c) odkazu na štítky.

72. Podle § 89 odst. 5 zákona není-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, zadavatel nesmí zvýhodnit nebo znevýhodnit určité dodavatele nebo výrobky tím, že technické podmínky stanoví prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu na

a) určité dodavatele nebo výrobky, nebo

b) patenty na vynálezy, užitné vzory, průmyslové vzory, ochranné známky nebo označení původu.

73. Podle § 89 odst. 6 zákona odkaz podle odstavce 5 písm. a) nebo b) může zadavatel použít, pokud stanovení technických podmínek podle odstavce 1 nemůže být dostatečně přesné nebo srozumitelné. U každého takového odkazu zadavatel uvede možnost nabídnout rovnocenné řešení.

74. Podle § 99 odst. 1 zákona zadávací podmínky obsažené v zadávací dokumentaci může zadavatel změnit nebo doplnit před uplynutím lhůty pro podání žádosti o účast, předběžných nabídek nebo nabídek. Změna nebo doplnění zadávací dokumentace musí být uveřejněna nebo oznámena dodavatelům stejným způsobem jako zadávací podmínka, která byla změněna nebo doplněna.

75. Podle § 241 odst. 1 zákona námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“). Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5.

76. Podle § 241 odst. 2 zákona se námitky podle odstavce 1 podávají písemně a lze je podat proti

a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek; námitky však nelze podat proti postupu podle § 109 odst. 3,

b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo

c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu s tímto zákonem.

77. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí o odmítnutí námitek musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Dojde-li k odmítnutí námitek podle odstavce 3, postačí odůvodnění ve vztahu ke splnění podmínek pro jejich odmítnutí. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.

78. Podle § 265 písm. a) Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

79. Podle § 265 písm. b) Úřad návrh zamítne, pokud návrh nebyl podán oprávněnou osobou.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

80. Dle bodu 1.3 Pokynů pro dodavatele je veřejná zakázka veřejnou zakázkou na stavební práce.

81. Dle bodu 1.6 Pokynů pro dodavatele podají dodavatelé svoji nabídku na celý předmět plnění této veřejné zakázky dle zadávací dokumentace na veřejnou zakázku, nabídky na realizaci pouze části předmětu plnění nebudou splňovat zadávací podmínky. Veřejná zakázka není dělena na části ve smyslu § 35 zákona.

82. Dle bodu 8.3 Pokynů pro dodavatele dodavatel musí disponovat živnostenskými oprávněními k podnikání pro následující činnosti:

    - Provádění staveb, jejich změn a odstraňování,
    - Revize, prohlídky a zkoušky určených technických zařízení v provozu,
    - Podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady.

83. Dle bodu 8.11 Pokynů pro dodavatele v případě společné účasti dodavatelů prokazuje základní způsobilost a profesní způsobilost podle § 77 odst. 1 ZZVZ každý ze společníků v plném rozsahu samostatně. Prokázání splnění ostatní kvalifikace musí prokázat všichni společníci společně. Dodavatel může ekonomickou kvalifikaci, technickou kvalifikaci nebo profesní způsobilost s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 ZZVZ prokázat rovněž prostřednictvím jiných osob – poddodavatelů, osob, které s dodavatelem tvoří koncern, případně i osob, které poskytnou věci nebo práva, s nimiž bude dodavatel oprávněn disponovat při plnění veřejné zakázky.

84. Dle bodu 9.3 Pokynů pro dodavatele zadavatel nevymezuje žádné činnosti při plnění veřejné zakázky, které musí být plněny přímo vybraným dodavatelem.

85. Dle bodu 17.1 Pokynů pro dodavatele budou nabídky hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti. Ekonomickou výhodnost bude zadavatel hodnotit podle nejnižší celkové nabídkové ceny, která bude tvořena součtem nabídkové ceny dle Smlouvy o dílo uvedené v Dopise nabídky a nabídkové ceny dle Smlouvy o poskytování součinnosti uvedené v čl. 5.1 této smlouvy a označené jako celková cena bez DPH za 200 Man-days.

86. V technické zprávě k objektu SO 11-60-01 „Zast. Kamenný Újezd u Nýřan, kabelovod“ (dále jen „technická zpráva“) je uvedeno, že předmětný stavební objekt připravuje podmínky pro snadnou pokládku, přehledné a bezpečné vedení, doplňování a údržbu kabelových vedení sdělovacích, zabezpečovacích a silnoproudých kabelů. Kabelovod je dle technické zprávy navržen pro vedení hlavních kabelových tras zabezpečovacích, sdělovacích a silnoproudých kabelů v rámci zastávky Kamenný Újezd u Nýřan, přičemž jeho trasa začíná v km 1,273, vede v jedné přímé větvi pod nástupištěm a končí v km 1,370. Technická zpráva dále uvádí, že kabelovod bude tvořen 9otvorovými plastovými dílci z vysokohustotního polyetylenu čtvercového průřezu; v části požárního řešení je pak uvedeno, že jde o plastové tvárnice z vysokohustotního polyetylenu čtvercového průřezu 385 × 385 mm s 9 čtvercovými otvory. Jednotlivé dílce mají být propojeny pomocí utěsněného hrdlového spoje zabezpečeného kovovými, resp. ocelovými sponami, a instalovány na rovném, pevném a stabilním podkladu, konkrétně na zhutněném

štěrkovém loži frakce 0/32 o tloušťce minimálně 100 mm. Technická zpráva dále popisuje mimo jiné krytí kabelovodu v nástupišti 400 mm, hutnění zásypů po vrstvách, požadavky na kabelové šachty, obetonování kabelových dílců a chrániček na vstupu do šachet a stavebních objektů a požární utěsnění prostupů kabelů do objektů. Úřad konstatuje, že technické zprávy k ostatním objektům kabelovodů (SO 11-60-02, SO 11-60-03, SO 12-60-04, SO 13-60-05 a SO 14-60-06; společně s objektem SO 11-60-01 dále také jako „stavební objekty kabelovodů“ nebo „objekty kabelovodů“) jsou ve svém obsahu obdobné. Součástí projektové dokumentace ke stavebním objektům kabelovodů jsou dále situační výkresy, vytyčovací výkresy, příčné řezy kabelovodem, podélné řezy kabelovodem a výkresy kabelových šachet.

87. V soupisu prací s výkazem výměr, jenž tvoří součást zadávací dokumentace, v jeho původním znění (dále jen „původní soupis prací“), jsou na listech SO 11-60-01, SO 11-60-02, SO 11-60-03, SO 12-60-04, SO 13-60-05 a SO 14-60-06 rozepsány konkrétní položky tvořící stavební objekty kabelovodů. Položky jsou rozděleny do okruhů „Zemní práce“, „Zakládání“, „Zemní práce pri extr.mont.pracích“, „Úpravy povrchu, podlahy a osazování výplní“, „Trubní vedení“, „Poplatky za skládky“, „Presun hmot“ a „Ostatní“.

88. Dne 23. 3. 2026 zadavatel uveřejnil na profilu zadavatele dokument z téhož dne označený jako „Vysvětlení, změny a doplnění zadávací dokumentace č. 19“ (dále jen „vysvětlení zadávací dokumentace 19“), v němž uvedl následující: *»Zadavatel informuje, že pro odstranění možných pochybností v názvosloví, byl v R-položkách soupisu prací termín „multikanál“ nahrazen obecným termínem „kabelovod vícekomorový sdružený“. Pokud se ve výkresové nebo textové dokumentaci vyskytuje termín „multikanál“, není tím myšlen specifický výrobek, ale obecně „kabelovod vícekomorový sdružený“ kteréhokoliv výrobce, splňující technické požadavky Správy železnic, státní organizace.«*

89. Dne 8. 4. 2026 zadavatel uveřejnil na profilu zadavatele vysvětlení zadávací dokumentace 21, v němž reagoval na dotazy dodavatelů, označené čísly 253 až 266. V dotazech 253 a 254 se tazatel podrobně vyjadřoval k technickým a konstrukčním rozdílům mezi monolitickým (segmentovým) konstrukčním prvkem a sestavou samostatných trubek a žádal zadavatele o potvrzení, že je nepřípustné *„použít jako náhradu za projektované řešení sestavu samostatných trubek (i s případným obetonováním), neboť takové řešení neodpovídá parametrům § 89 ZZVZ a je v přímém rozporu se schváleným stavebním povolením a PD“*. Zadavatel v reakci na tyto dotazy uvedl: *»Pro odstranění pochybností Zadavatel upravuje v soupisu prací pojem “vícekomorový sdružený kabelovod” na “kabelovod” a dochází k agregaci položek v rámci stavebních objektů kabelovodů.«* Zadavatel přiložil k vysvětlení zadávací dokumentace 21 upravený soupis prací s výkazem výměr (dále jen „upravený soupis prací“) a přehledovou tabulku, v níž zobrazil provedené změny položek v upraveném soupisu prací. Zadavatel dále uvedl, že je pro něj *„akceptovatelné použití jakéhokoliv Správou železnic schváleného systému kabelovodu. Zhotovitel Díla musí postupovat dle schválených technologických postupů, které musí před zahájením prací předložit investorovi. Technologické postupy musí být v souladu s návodem k montáži schválených výrobků.“* V reakci na konkrétní technické otázky, obsažené v dotazech č. 253 a 254, zadavatel opakovaně uváděl, že je pro něj akceptovatelné použití jakéhokoliv zadavatelem schváleného systému kabelovodu, včetně schválené sestavy samostatných trubek. Zadavatel prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace 21 prodloužil lhůtu pro podání nabídek o 7 dnů.

90. Dne 17. 4. 2026 zadavatel uveřejnil na profilu zadavatele vysvětlení zadávací dokumentace 23, v němž reagoval na dotazy č. 269 a 270. V dotazu č. 269 tazatel upozornil zadavatele, že

vysvětlení zadávací dokumentace 21 je dle jeho názoru v rozporu se zákonem, a žádal zadavatele o odstranění agregované položky kabelovodu v upraveném soupisu prací. V odpovědi na dotaz č. 269 zadavatel uvedl, že tazatel *„chápe odpověď na dotazy č. 253 a 254 správně, pro Zadavatele je akceptovatelné použití jakéhokoliv schváleného systému kabelovodu ze strany Správy železnic. Zadavatel si je vědom, že se systémy kabelovodů mohou lišit dílčími technickými a technologickými vlastnostmi, nicméně to nepovažuje za důležité pro funkčnost kabelovodu jako celku a je pro něj akceptovatelné jakékoliv jím schválené řešení.“* Zadavatel zároveň uvedl, že *„zásadně nesouhlasí s tvrzením, že by zadávací podmínky byly neurčité“*, neboť schválené systémy kabelovodu jsou všem volně přístupné na internetu[1]. Zadavatel dále uvedl, že *„[t]yto podklady společně se zadávacími podmínkami dle Zadavatele poskytují dostatečné podklady pro přípravu věcně odpovídající nabídky. Zadavatel svým postupem, kdy nelpí na technických nebo technologických požadavcích, které nejsou z jeho pohledu a odbornosti podstatné pro funkčnost systému jako celku, otevírá hospodářskou soutěž a je na pouze na Uchazeči, který ze schválených systémů se rozhodne zvolit. Technické řešení je zcela určité a jasné, v projektové dokumentaci je nakresleno a popsáno jedno z mnoha možných schválených řešení, ze kterého lze jednoduše dovodit řešení a náklady pro jakýkoliv alternativní schválený systém kabelovodu.“* Zadavatel dále vyjmenoval, že v souvislosti s vysvětlením zadávací dokumentace 21 nelpí na následujících konkrétních technických parametrech:

- *„9-ti otvorového plastového dílce z HDPE,*
- *s pevnou (monolitickou) geometrií s jednotlivými otvory čtvercového průřezu*
- *s mechanickou odolností cca 524 kPa,*
- *s využitelnou vnitřní plochou odpovídající cca 947 cm² na dílec,*
- *se systémovým spojováním (hrdlo + těsnění) a mechanickým jištěním ocelovými sponami.“*

91. Zadavatel dále uvedl, že *„[o]dkazovat se na porušení ZZVZ při uvedení detailů jednoho z možných technických řešení v projektové dokumentaci, kdy se daný systém má nacenit jako komplet, je dle názoru Zadavatele velice účelové. Projektová dokumentace je koncipována takto, aby byla prokázána realizovatelnost provedení kabelovodu v daném místě a ulehčila Uchazečům daný komplet nacenit. Zadavatel naopak svým postupem zbytečně nelpí na dílčích technických a technologických detailech systému kabelovodu které nemají pro soutěžený předmět zakázky podstatnou relevanci a tím otevírá tímto prostor pro použití jakéhokoliv schváleného systému dle výběru Uchazeče. Díky projektové dokumentaci a veřejně přístupnému webu se schválenými výrobky lze jakýkoliv schválený systém kabelovodů nacenit a nabídky Uchazečů budou zcela porovnatelné, přičemž Zadavatel předpokládá, že jednotliví dodavatelé, kteří se účastní zadávacího řízení disponují dostatečnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky a jsou způsobilý relevantně nacenit i agregovanou položku kabelovodu. Požadavkem § 36 ZZVZ dle Zadavatele není povinnost zcela nahradit veškerou odbornost dodavatelů.“*

92. K agregaci zadavatel uvedl, že pro zadavatele je *„důležité dodání funkčního kompletu systému kabelovodu, není pro nás důležité, z jakých jednotlivých částí se funkční komplet skládá. Jeho funkčnost je potvrzená schválením výrobku ze strany Správy železnic a jeho technické parametry jsou jasně konkrétní v Technických podmínkách dodacích nebo Zaváděcích listech*

[1] Zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace 23 uvedl následující odkaz: https://www.spravazeleznic.cz/dodavatele-odberatele/technicke-pozadavky-na-vyrobky-zarizeni-a-technologie-pro-zdc/zabezpecovaci-zarizeni

schválených výrobků. Postupem Zadavatele je otevřená hospodářská soutěž pro nabídky všech možných schválených systémů kabelovodu ze strany Správy železnic.“ Zadavatel vyslovil předpoklad, že *„jednotliví dodavatelé, kteří se účastní zadávacího řízení disponují dostatečnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky a jsou způsobilý relevantně nacenit i agregovanou položku kabelovodu (tudíž není nutné rozčlenění tak minoritní položky ve srovnání k celému předmětu zakázky, jako je tomu v případě kabelovodu do nejmenších položkových detailů). Zadavatel s ohledem na zachování hospodářské soutěže neshledává důvody pro vrácení původní výkaz výměr, který by omezil okruh potenciálních dodavatelů kabelovodu.“*

93. V dotazu č. 270 tazatel dále žádal zadavatele o nápravu tvrzených nezákonností, spočívajících v agregaci položek kabelovodů, opuštění referenčního vzorku, „staticko-technologický paradox“ ohledně montáže kabelovodu, nezákonné změny stavby, nedodržení povinnosti ekvivalence, přenosu odpovědnosti za správnost zadávací dokumentace na dodavatele a porušení environmentálních zásad a dotačních podmínek. Ke každému tomuto aspektu tazatel uvedl své zdůvodnění a konkrétní otázku, na kterou od zadavatele žádal odpověď. Tazatel vyjádřil názor, že stav zadávací dokumentace po vysvětlení zadávací dokumentace 21 vytváří prostředí, ve kterém nelze podat zákonnou nabídku. V odpovědi na dotaz č. 270 zadavatel uvedl, že dokládání technologických postupů prací před zahájením nějaké dílčí části realizace je dle zadavatele zcela běžnou záležitostí a nebrání podání správně naceněné nabídky v soutěži. Zadavatel dále zopakoval, že je pro něj důležitá dodávka kabelovodu jako kompletního řešení a cena tohoto řešení, zatímco není podstatné, zda vybraný systém kabelovodu potřebuje obsyp či obetonování. Zadavatel rovněž vyjádřil názor, že kvůli minoritní povaze položky kabelovodu ve vztahu k ostatním položkám nevzniká při použití agregovaného způsobu nacenění této položky riziko vzájemně nesrovnatelných nabídek, nebo nemožnosti srovnání ekonomické výhodnosti jednotlivých nabídek. Zadavatel dále uvedl svůj názor, že přenechání volby konkrétního druhu technického řešení vedení kabelovodu na dodavatele nelze považovat za přenášení odpovědnosti na dodavatele dle § 36 odst. 3 zákona, neboť zadávací podmínky jsou jasné a konkrétní, potřebné informace pro nacenění schválených systémů kabelovodu a podání nabídky jsou obsažené v projektové dokumentaci a Technických podmínkách dodacích jednotlivých schválených systémů kabelovodu. K environmentálním aspektům zadavatel uvedl, že každý ze schválených systémů kabelovodu má svá environmentální pozitiva a negativa, pro zadavatele jsou všechny schválené systémy kabelovodu akceptovatelné a v kontextu uhlíkové stopy celé stavební akce je zátěž spojená s instalací samotného kabelovodu zanedbatelná.

94. Zadavatel závěrem vysvětlení zadávací dokumentace 23 sdělil, že neshledal důvody pro prodloužení lhůty pro podání nabídek, intence zadávacího řízení zůstává stejná, zadavatel pouze *„reaguje na dotazy uchazeče, který se snaží bránit rozšíření možného okruhu dodavatelů systému kabelovodu“.* Zadavatel nicméně v souladu s § 98 odst. 4 zákona prodloužil lhůtu pro podání nabídek o 3 pracovní dny, tj. do 29. 4. 2026.

95. V dokumentu, jenž zadavatel uveřejnil jako přílohu vysvětlení zadávací dokumentace 21 a jenž obsahuje soupis prací tvořících předmět plnění veřejné zakázky (dále jen „revidovaný soupis prací“), je na listech SO 11-60-01, SO 11-60-02, SO 11-60-03, SO 12-60-04, SO 13-60-05 a SO 14-60-06 shodně uvedena položka „Kabelovod vcetne všech souvisejících dodávek a prací“ (dále souhrnně „položky kabelovodů“), přičemž ve sloupci „MJ“ („měrná jednotka“) je uvedeno „KOMPLET“. Ve vysvětlujícím komentáři k této položce je uvedeno následující (včetně původního pravopisu, pozn. Úřadu):

„Položka blíže specifikovaná v projektové dokumentaci. Zhotovitel muže použít jakýkoliv Správou železnic schválený systém kabelovodu. V projektové dokumentaci je znázornen pouze jeden z mnoha možných systému.

Položka zahrnuje:

- *veškeré zemní práce (napr. hloubení rýh a šachet, nakládání s výkopkem, uložení sypaniny na mezideponii, montáž a demontáž pažení a rozeprení vcetne veškerého materiálu, zásyp jam a rýh sypaninou vcetne zhutnení a finální úpravy povrchu, betonové mazaniny a obetonávky)*
- *cerpání vody z výkopu na dopravní výšku do 10 m prumerný prítok do 500 l/min*
- *plastové a prefabrikované šachty*
- *veškerý materiál, výrobky a polotovary napr. ucpávky, pro výstavbu kabelovodu, revizních šachet a veškerého príslušenství vcetne montáže*
- *dodávku a instalaci materiálu na podsypy a zásypy výkopu, obetonování kabelovodu a šachet*
- *vcetne mimostaveništní a vnitrostaveništní dopravy (rovnež presuny)*
- *vcetne naložení a složení, prípadne s uložením*."

96. Z informace o podaných nabídkách uveřejněné zadavatelem na profilu zadavatele plyne, že ve lhůtě pro podání nabídek zadavatel obdržel 5 nabídek.

Právní posouzení

K aktivní legitimaci navrhovatele

97. Úřad předně zjišťoval, zda je navrhovatel k podání návrhu 2 věcně legitimován, neboť zadavatel ve vyjádření k podání aktivní legitimaci navrhovatele zpochybnil. K tomu Úřad uvádí následující.

98. Zadavatel ve vyjádření k podání tvrdí, že navrhovatel v návrhu opakovaně uvádí, že má zájem „dodávat v rámci realizace technické řešení odpovídající projektové dokumentaci", nikoliv realizovat veřejnou zakázku jako celek. Z toho zadavatel vyvozuje, že se navrhovatel nemohl (resp. nechtěl) ucházet o získání veřejné zakázky jako hlavní dodavatel, nýbrž měl v úmyslu pouze dodávat určité plnění jako poddodavatel. Úřad k tomu nicméně konstatuje, že z podání učiněných samotným navrhovatelem, tj. z námitek a podání, nijak nevyplývá, že by navrhovatel neměl v úmyslu plnit veřejnou zakázku jako celek; rozhodně pak nelze zadavateli přisvědčit v tom, že by toto tvrzení navrhovatel „opakovaně uváděl". V bodě 2 podání navrhovatel naopak uvádí, že *„má vážný zájem účastnit se zadávacího řízení a usilovat o získání Veřejné zakázky, resp. dodávat v rámci její realizace technické řešení odpovídající projektové dokumentaci a transparentně stanoveným vyhovujícím technickým parametrům. V důsledku níže popsaných vad zadávacích podmínek a postupu Zadavatele bylo však Navrhovateli znemožněno, případně podstatně ztíženo, připravit řádnou, konkurenceschopnou a vzájemně porovnatelnou nabídku."* Rovněž v bodech 10 a 13 podání navrhovatel výslovně uvádí, že postupem zadavatele je zmařena „možnost Navrhovatele podat řádnou a konkurenceschopnou nabídku, ale i jeho šance na získání Veřejné zakázky", resp. že *„[v] důsledku uvedeného postupu bylo Navrhovateli fakticky*

znemožněno podat řádnou a konkurenceschopnou nabídku.“ Obdobně v námitkách navrhovatel uvedl, že v důsledku tvrzených vad zadávací dokumentace *„není schopen připravit řádnou a konkurenceschopnou nabídku“,* resp. že zadavatel nebude schopen transparentně posoudit podané nabídky, což může vést k netransparentnímu výběru dodavatele a zmaření šance navrhovatele na získání veřejné zakázky. Z tvrzení navrhovatele tedy dle Úřadu plyne, že měl v úmyslu získat veřejnou zakázku z pozice hlavního dodavatele, resp. sám podat nabídku (a nikoliv se pouze podílet na plnění jako poddodavatel vybraného dodavatele). Zadavatel ve vyjádření k podání sice uvádí, že *„[z] formulace návrhu nevyplývá, že by Navrhovatel zamýšlel podat samostatnou nabídku na realizaci stavebního díla jako generální dodavatel“*; Úřad se však s tímto závěrem z výše uvedených důvodů neztotožňuje.

99. Úřad dále uvádí, že pokud navrhovatel nepodával návrh 2 z pozice poddodavatele, odkazy zadavatele na rozhodnutí S0944 a rozhodnutí S0299 Úřad nepovažuje za přiléhavé, neboť v obou citovaných rozhodnutích Úřad posuzoval právě aktivní legitimaci poddodavatele k podání námitek, resp. návrhu, přičemž navrhovatelé v obou případech sami uváděli, že se zamýšleli účastnit zadávacího řízení jako poddodavatelé. V šetřeném případě navrhovatel nepodal návrh 2 z pozice poddodavatele, nýbrž možného hlavního dodavatele, a Úřad proto posuzoval jeho aktivní legitimaci touto optikou.

100. Úřad tedy dále posuzoval, zda by byl navrhovatel alespoň teoreticky oprávněn veřejnou zakázku plnit. V souvislosti s tím Úřad odkazuje na bod 35 odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 88/2018 – 174 ze dne 28. 1. 2021, v němž se uvádí: *„Z hlediska aktivní legitimace nepokládá zdejší soud za nutné, aby navrhovatel již přímo prokázal konkrétní zájem na získání zakázky. Není povinen prokazovat, že je schopen poptávané plnění reálně poskytnout. V duchu výše uvedeného postačí, ztratil-li navrhovatel minimálně teoretickou možnost veřejnou zakázku získat. Navrhovatel musí mít alespoň potenciální schopnosti poskytnout poptávané služby. Na druhou stranu o zájmu zakázku získat a o potenciálních schopnostech nelze hovořit v situaci, pokud by navrhovatel nebyl vůbec oprávněn zakázku získat, např. by nedisponoval potřebným živnostenským oprávněním.“* Úřad tedy při posuzování aktivní legitimace navrhovatele neposuzoval, zda by navrhovatel byl poptávané plnění schopen poskytnout, tedy např. zda skutečně disponuje potřebným technickým vybavením či odborně způsobilými zaměstnanci, nýbrž toliko, zda měl alespoň potenciální schopnosti předmět plnění veřejné zakázky poskytnout.

101. Podle bodu 4.1 Pokynů pro dodavatele je cílem veřejné zakázky zhotovení stavby – revitalizace a elektrizace trati Nýřany – Heřmanova Huť; jedná se tedy o zakázku na stavební práce a do okruhu možných dodavatelů logicky spadají podnikatelé ve stavebnictví. Podle bodu 8.3 Pokynů pro dodavatele dodavatel musí disponovat živnostenskými oprávněními k podnikání pro následující činnosti:

- Provádění staveb, jejich změn a odstraňování,
- Revize, prohlídky a zkoušky určených technických zařízení v provozu,
- Podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady.

102. Ze živnostenského rejstříku Úřad ověřil, že navrhovatel disponuje živnostenskými oprávněními k podnikání pro činnosti „Provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ a „Podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady“ a nedisponuje živnostenským oprávněním k podnikání pro činnost „Revize, prohlídky a zkoušky určených technických zařízení v provozu.“ Úřad nicméně

konstatuje, že zadavatel v bodě 9.3 Pokynů pro dodavatele výslovně stanovil, že nevymezuje žádné činnosti při plnění veřejné zakázky, které musí být plněny přímo vybraným dodavatelem. Není proto vyloučeno, že by navrhovatel živnostenského oprávnění k podnikání pro tuto činnost doložil prostřednictvím jiné osoby, např. poddodavatele. Dle Úřadu je podstatnou skutečností, že je navrhovatel dle živnostenského rejstříku podnikatelem v oboru stavebnictví, a proto se Úřadu jeví jako dostatečně věrohodné tvrzení, že měl navrhovatel zájem se ucházet o veřejnou zakázku, jejímž předmětem jsou stavební práce, resp. revitalizace a elektrizace železniční tratě. Současně je podstatné i to, že je navrhovatel alespoň teoreticky oprávněn plnit přinejmenším tu část veřejné zakázky, do níž směřovaly jeho námitky (realizaci kabelovodů), přičemž další části veřejné zakázky by navrhovatel v takovém případě mohl plnit s využitím poddodavatelů, neboť zadavatel žádné omezení poddodavatelského plnění nestanovil.

103. V šetřeném případě je tedy dle Úřadu podstatné, že je navrhovatel alespoň teoreticky způsobilý veřejnou zakázku realizovat, neboť je oprávněn provádět i vlastními silami určitou část činností, jež jsou jejím předmětem, a v souladu s bodem 9.3 Pokynů pro dodavatele mu nic nebrání zbylou část těchto činností realizovat prostřednictvím poddodavatelů. Zároveň námitky směřují proti zadávacím podmínkám, které se týkají plnění – realizace kabelovodu – jež by navrhovatel byl schopen realizovat i sám. Úřad přitom zdůrazňuje, že aktivní legitimaci k podání námitek a návrhu je nutno vykládat extenzivně, a tedy se i v případě pochybností přiklonit k závěru, že navrhovatel aktivně legitimován je, neboť je žádoucí, aby přezkumné řízení před Úřadem bylo dostupné co nejširšímu okruhu navrhovatelů (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne č. j. 5 Afs 48/2013-272 ze dne 30. 5. 2014).

104. Úřad tedy uzavírá, že v šetřeném případě posoudil navrhovatele jako osobu, která je s ohledem na okolnosti šetřené veřejné zakázky aktivně legitimována pro podání námitek proti zadávacím podmínkám a následně i návrhu podle § 250 odst. 1 zákona.

K tvrzeným vadám zadávacích podmínek

105. Navrhovatel v návrhu 2 předně uvádí, že jsou zadávací podmínky dle jeho názoru neurčité a vnitřně rozporné. Navrhovatel předně uvádí, že zadavatel nedostál své povinnosti dle § 36 odst. 3 zákona, když na jedné straně poskytl projektovou dokumentaci, která konkrétně vymezuje technické řešení kabelovodu včetně materiálového provedení, geometrie, mechanické odolnosti, způsobu spojování a kapacitních parametrů, a na straně druhé ve vysvětleních zadávací dokumentace a v rozhodnutí o námitkách deklaroval, že na těchto parametrech netrvá a připouští jakýkoliv schválený systém kabelovodu.

106. Z dokumentace o zadávacím řízení Úřad zjistil následující. Zadavatel původně vymezil stavební objekty kabelovodů prostřednictvím projektové dokumentace a soupisu stavebních prací s výkazem výměr. Technické zprávy obsahovaly konkrétní konstrukční řešení kabelovodu založené na devítiotvorových plastových dílcích z HDPE a odpovídajícím způsobu jejich uložení a spojování. V původním soupisu prací byly u jednotlivých stavebních objektů kabelovodů rozepsány dílčí práce, dodávky a materiály, přičemž zadavatel při jejich popisu používal mimo jiné termín „multikanál“.

107. Vysvětlením zadávací dokumentace 19 zadavatel nahradil v soupisu prací termín „multikanál“ termínem „kabelovod vícekomorový sdružený“, přičemž výslovně uvedl, že pokud se ve výkresové nebo textové dokumentaci vyskytuje termín „multikanál“, je tím myšlen nikoliv specifický výrobek, ale obecně „kabelovod vícekomorový sdružený“ kteréhokoliv výrobce,

splňující technické požadavky zadavatele. Úřad konstatuje, že z obsahu tohoto vysvětlení vyplývá, že jeho účelem bylo odstranit možnou pochybnost ohledně názvosloví. Pro úplnost Úřad rovněž uvádí, že na vysvětlení zadávací dokumentace 19 v žádném ze svých vyjádření ani zadavatel, ani navrhovatel neodkazovali.

108. Prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace 21 zadavatel změnil označení „kabelovod vícekomorový sdružený“ na obecnější pojem „kabelovod“ a současně agregoval položky jednotlivých stavebních objektů kabelovodů v soupisu prací. Zatímco v původním soupisu prací byly rozepsány jednotlivé práce, dodávky a materiály související s realizací kabelovodu, v revidovaném soupisu prací je každý ze šesti stavebních objektů kabelovodů oceňován jako položka „KOMPLET“. Komentář k této položce vymezuje okruh zahrnutých plnění, zejména zemní práce, čerpání vody, šachty, materiály, montáž, podsypy, zásypy, obetonování a dopravu.

109. Zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 21 současně uvedl, že je pro něj akceptovatelné použití jakéhokoli systému kabelovodu schváleného Správou železnic (tj. zadavatelem), včetně schválených systémů využívajících sestavy samostatných trubek. Zhotovitel měl postupovat podle schválených technologických postupů v souladu s návody k montáži konkrétních schválených výrobků. Řešení kabelovodu popsané v projektové dokumentaci zadavatel označil zadavatel za jedno z více možných řešení kabelovodu, resp. za technický návrh, který prokazuje realizovatelnost a funkční princip navrženého uspořádání.

110. Ve vysvětlení zadávací dokumentace 23 zadavatel tento způsob vymezení potvrdil, když zopakoval, že je pro něj akceptovatelný jakýkoli schválený systém kabelovodu, a výslovně odkázal na seznam schválených systémů kabelovodu, jenž je veřejně přístupný na webové stránce zadavatele.[2] Úřad konstatuje, že tento seznam schválených systémů kabelovodu – resp. seznam zabezpečovacích zařízení schválených pro použití na železniční dopravní cestě, v němž jsou uvedeny mj. systémy kabelovodu – se na zadavatelem uvedené webové adrese skutečně nachází. Zadavatel rovněž výslovně uvedl, že netrvá na jednotlivých parametrech řešení popsaného v projektové dokumentaci, konkrétně na provedení pomocí devítiotvorového plastového dílce z HDPE, pevné monolitické geometrii s otvory čtvercového průřezu, mechanické odolnosti cca 524 kPa, využitelné vnitřní ploše přibližně 947 cm^2 na dílec ani na konkrétním způsobu spojování. Vysvětlením zadávací dokumentace č. 23 tedy zadavatel potvrdil a blíže vysvětlil změnu provedenou vysvětlením zadávací dokumentace č. 21.

111. Úřad shrnuje, že vysvětlením zadávací dokumentace č. 21 zadavatel rozšířil původní vymezení kabelovodu o další možná konstrukční řešení, a sice o systémy kabelovodu, jež byly již v minulosti schváleny zadavatelem a jsou uvedeny v příslušném seznamu na webové stránce zadavatele. V revidovaném soupisu prací současně zadavatel výslovně uvádí, že projektová dokumentace znázorňuje „jeden z mnoha možných“ systémů; ve vysvětlení zadávací dokumentace 23 pak uvádí, že návrh v projektové dokumentaci popisuje pouze jedno z mnoha možných řešení, které slouží pro lepší ilustraci možného (nikoliv preferovaného) řešení. Zadavatel tedy prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace 21 připustil vedle řešení kabelovodu popsaného v projektové dokumentaci rovněž další technická řešení kabelovodu uvedená ve veřejně dostupném seznamu schválených systémů kabelovodu. Původně

[2] Dostupné na: https://www.spravazeleznic.cz/dodavatele-odberatele/technicke-pozadavky-na-vyrobky-zarizeni-a-technologie-pro-zdc/zabezpecovaci-zarizeni

projektované řešení přitom zůstalo nadále přípustné; dodavatel, který by je hodlal nabídnout, tak mohl učinit i po změně zadávací dokumentace.

112. V návrhu 2 navrhovatel s odkazem na § 89 odst. 6 zákona uvádí, že zadavatel v projektové dokumentaci popsal konkrétní konstrukční řešení kabelovodu, a pokud následně připustil i řešení odlišná, měl stanovit parametry, v nichž musí být tato řešení rovnocenná s původně projektovaným řešením. Pokud zadavatel projektovou dokumentaci nepovažuje za závazné referenční řešení, měl dle navrhovatele alespoň stanovit samostatné funkční parametry závazné pro všechna přípustná řešení. Navrhovatel tedy ze znění § 89 odst. 6 zákona dovozuje, že každé řešení nově připuštěné vedle řešení popsaného v projektové dokumentaci musí splňovat jasně vymezené požadavky na rovnocennost s tímto původním řešením. Zadavatel však dle navrhovatele takové požadavky ani samostatné funkční parametry nestanovil.

113. Úřad se s uvedeným výkladem § 89 odst. 6 zákona neztotožňuje. Požadavek na připuštění rovnocenného řešení podle citovaného ustanovení se dle Úřadu uplatní tehdy, stanoví-li zadavatel technické podmínky prostřednictvím přímého nebo nepřímého odkazu podle § 89 odst. 5 zákona, tedy například odkazem na konkrétní výrobek či dodavatele. Samotná skutečnost, že projektová dokumentace obsahuje konkrétní technické řešení, však bez dalšího neznamená, že uvedení tohoto řešení představuje takový odkaz a že vůči němu musí být všechna další přípustná řešení posuzována jako rovnocenná podle § 89 odst. 6 zákona. Jestliže zadavatel následnou změnou zadávací dokumentace původní vymezení předmětu plnění rozšířil o další přípustná řešení, nelze pouze z existence projektovaného řešení dovozovat povinnost posuzovat všechna nově připuštěná řešení výlučně optikou jejich rovnocennosti s tímto řešením podle § 89 odst. 6 zákona.

114. Dle Úřadu je zřejmé, že jednotlivé schválené systémy kabelovodů se patrně nemusí v určitých technických parametrech shodovat, z toho však bez dalšího nevyplývá, že by zadavatel byl povinen u každého systému z veřejně dostupného seznamu podrobně dokládat jeho materiální ekvivalenci s původně projektovaným řešením. Zadavatel totiž nově nevymezil jednotlivé systémy jako alternativy, které musí být materiálně rovnocenné s určitým referenčním řešením, nýbrž stanovil širší okruh systémů kabelovodu, z nichž mohl dodavatel zvolit kterýkoli. Pro posouzení zákonnosti takto stanovené zadávací podmínky proto není rozhodující, zda mají všechny přípustné systémy stejné technické parametry jako původně projektované řešení, nýbrž zda byl okruh přípustných řešení vymezen dostatečně určitě a srozumitelně.

115. V šetřeném případě zadavatel vymezil okruh přípustných řešení odkazem na veřejně dostupný seznam jím schválených systémů kabelovodů, jehož existenci a dostupnost Úřad ověřil. Dodavatelé tak mohli zjistit, které konkrétní systémy kabelovodu zadavatel připouští, a následně si z těchto systémů zvolit řešení, jež nabídnou. Tím, že zadavatel výslovně připustil vedle projektovaného řešení rovněž další řešení, a sice všechny systémy kabelovodu uvedené v tomto seznamu, zároveň v rovině zadávacích podmínek převzal odpovědnost za to, že takto vymezený okruh řešení odpovídá jeho potřebám a požadavkům veřejné zakázky. Úřad proto neshledal, že by odkaz na tento seznam činil zadávací podmínky neurčitými.

116. Pouze podpůrně Úřad uvádí, že tvrzení navrhovatele o nemožnosti podat řádnou a konkurenceschopnou nabídku nepodporuje ani průběh zadávacího řízení. Z informace o podaných nabídkách uveřejněné na profilu zadavatele vyplývá, že ve lhůtě pro podání nabídek bylo podáno pět nabídek. Z dokumentace o zadávacím řízení přitom Úřad ověřil, že žádný z pěti

účastníků, kteří podali nabídku, nepodal žádost o vysvětlení zadávací dokumentace ani námitky, jež by se týkaly stavebních objektů kabelovodů. Tato skutečnost sama o sobě neprokazuje určitost zadávacích podmínek; podporuje však závěr, že jejich znění dodavatelům obecně nebránilo v přípravě a podání nabídky, resp. tedy ani v účasti v zadávacím řízení.

117. S ohledem na výše uvedené Úřad dospěl k závěru, že zadavatel rozšířením okruhu přípustných technických řešení kabelovodu neporušil pravidla pro stanovení technických podmínek podle § 89 zákona a po provedené změně vymezil zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení. Úřad proto neshledal, že by zadávací podmínky byly v tomto ohledu neurčité nebo v rozporu s § 36 odst. 3 zákona.

118. Další okruh námitek navrhovatele se týká tvrzené neporovnatelnosti nabídek. Navrhovatel uvádí, že pokud zadavatel agregoval kabelovod do jediné položky „KOMPLET“, aniž jednoznačně definoval její obsah, znemožnil transparentně zachytit strukturu nabídkové ceny. Nelze tedy dle navrhovatele následně ověřit, zda jednotliví dodavatelé ocenili srovnatelný rozsah plnění, zda zahrnuli všechny technologicky nezbytné práce, a zda jejich nabídky vycházejí ze stejných předpokladů.

119. K tomuto Úřad předně konstatuje, že v revidovaném soupisu prací v komentáři k položkám kabelovodů zadavatel výslovně uvedl, že položka zahrnuje veškeré zemní práce, čerpání vody z výkopu, plastové a prefabrikované šachty, veškerý materiál pro výstavbu kabelovodu, revizních šachet a příslušenství, včetně montáže, dodávku a instalaci materiálu na podsypy a zásypy výkopu, obetonování kabelovodu a šachet, dopravy, naložení a vyložení. Úřad má za to, že je obsah těchto položek definován dostatečně jasně, neboť zadavatel dostatečně určitým způsobem definoval, která konkrétní plnění se do položek kabelovodů mají zahrnovat.

120. S názorem navrhovatele, že přístup zadavatele *„vytváří netransparentní cenovou položku, u níž nelze ověřit, zda dodavatel ocenil pouze dodávku určitého systému, nebo též související práce nezbytné pro jeho použití, například obetonování, odlišné obsypy, odlišnou manipulaci, technologické přestávky, zkoušky či další návazné stavební práce“*, resp. že agregovaná položka představuje „netransparentní cenovou černou skříňku“, se tedy Úřad neztotožňuje. Dle Úřadu lze předpokládat, že dodavatelé pohybující se na relevantním trhu dosahují dostatečné odborné úrovně, aby byli schopni v situaci, kdy jim je známo, co má být výsledkem (v šetřeném případě tedy kabelovod některého ze schválených systémů), sami určit, jaké dodávky a stavební práce bude potřeba dodat (resp. nacenit), aby výsledek jako celek splňoval požadavky zadavatele.

121. K argumentu navrhovatele, že agregovaná položka *„zakrývá pod jednou cenou rozdílné technické, materiálové, realizační a zejména funkční předpoklady jednotlivých nabídek“*, Úřad uvádí, že je přirozeným projevem hospodářské soutěže, pokud různí dodavatelé nabídnou plnění, která se liší v určitých technických detailech. Pokud zadavatel netrvá na jedné konkrétní podobě výsledného plnění a stačí mu, že nabídnutá plnění splňují určité požadavky, resp. plní požadovanou funkci, nelze dle Úřadu takovému postupu zadavatele nic vytknout.

122. K tvrzení navrhovatele, že nebude-li zřejmé, jaký konkrétní rozsah prací a dodávek byl v položce „KOMPLET“ oceněn, nebude možné transparentně určit, zda určitá navazující práce představuje součást původně soutěženého plnění, nebo změnu závazku, Úřad opětovně uvádí, že zadavatel obecně nemá povinnost rozepisovat položkový rozpočet až do všech myslitelných detailů; úvahu navrhovatele o navazujících pracích pak Úřad považuje za spekulativní, neboť nelze

přezkoumávat takový postup zadavatele, k němuž by hypoteticky teprve v budoucnu mohlo dojít.

123. Úřad tedy uzavírá, že neshledal, že by postup zadavatele mohl způsobit neporovnatelnost nabídek.

124. Navrhovatel v návrhu 2 dále uvádí, že zadavatel přenáší odpovědnost za splnění funkčních požadavků na dodavatele, neboť pokud zadavatel připustí neurčitý okruh technických řešení, aniž stanoví konkrétní parametry jejich přípustnosti, je to dodavatel, kdo musí při přípravě nabídky posoudit, zda jím zvolené řešení bude v konkrétní stavbě technicky, funkčně, stavebněprávně a ekonomicky použitelné; taková činnost přesahuje rámec běžné přípravy nabídky, odpovídá spíše fázi projektování, a tím dochází k nepřípustnému přenosu rizik, která má dle § 36 odst. 3 zákona nést zadavatel. Dle navrhovatele zadavatel svým postupem fakticky vytváří stav, kdy dodavatel musí již ve fázi přípravy nabídky předjímat, jaké technické řešení kabelovodu bude v budoucnu považováno za přípustné zadavatelem, ale též projektantem, správcem infrastruktury, případně dalšími dotčenými subjekty.

125. Úřad k této námitce uvádí, že prostřednictvím vysvětlení zadávací dokumentace 21 zadavatel změnil zadávací podmínky tak, že připustil, aby dodavatelé vedle projektovaného řešení nabídli rovněž jakýkoliv systém kabelovodu ze seznamu schválených systémů kabelovodu. Dle Úřadu zadavatel tímto svým postupem, spočívajícím v připuštění všech jím dříve schválených systémů kabelovodu, fakticky deklaroval, že každý takový systém bude zadavatelem akceptován. Pokud tedy zadavatel okruh přípustných systémů kabelovodu vymezil právě tímto způsobem, převzal zároveň odpovědnost za to, že každý systém náležející do tohoto okruhu skutečně odpovídá jeho požadavkům.

126. K odkazu navrhovatele na rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0465/2018/VZ-03317/2019/541/AHr ze dne 1. 2. 2019 (dále jen „rozhodnutí S0465“) Úřad uvádí, že toto rozhodnutí nepovažuje za zcela přiléhavé na šetřený případ. V případě rozhodnutí S0465 Úřad konstatoval, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti dle § 6 odst. 1 zákona, když nenastavil zadávací dokumentaci v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení tím, že jednoznačně neurčil, zda je pro účely stanovení nabídkové ceny rozhodná projektová dokumentace či výkaz výměr předložený zadavatelem. Tyto dva dokumenty, tvořící součást zadávací dokumentace, byly ve vzájemném rozporu a zadavatel de facto ponechal na dodavatelích, aby provedli kontrolu jím stanovených zadávacích podmínek; tento postup zadavatele Úřad shledal nepřípustným. V šetřeném případě naproti tomu zadavatel pouze připustil, aby dodavatelé pro účely nabídky ocenili a nabídli jakýkoliv systém kabelovodu ze seznamu schválených systémů kabelovodu; odpovědnost za to, že každé takto připuštěné řešení bude následně zadavatelem skutečně přijato, zůstává dle Úřadu na zadavateli, a nedošlo tak k jejímu nepřípustnému přenosu na dodavatele.

127. Úřad doplňuje, že v bodě 70 odůvodnění rozhodnutí S0465 Úřad uvedl rovněž následující: *„[P]ovinnost zadavatele stanovit a poskytnout zadávací podmínky dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení není absolutní v tom smyslu, že by zadavatel byl nucen v zadávacích podmínkách detailně popsat veškeré aspekty konkrétního zadávacího řízení. V této souvislosti je rovněž třeba zdůraznit, že požadavek na podrobnost poskytnutých zadávacích podmínek je vztažen k účasti dodavatele v zadávacím řízení, která musí být chápána široce v tom smyslu, aby se dodavatel mohl rozhodnout, zda se hodlá o veřejnou zakázku ucházet, a podat porovnatelnou nabídku, nikoli na vlastní realizaci*

předmětu plnění veřejné zakázky. Ze zákona tedy nevyplývá například povinnost zadavatele popsat (technické) zadávací podmínky do naprostých podrobností, ale pouze do podrobností nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení ve výše vymezeném významu. Zákon tedy nezakazuje, aby zadavatel například vymezil předmět veřejné zakázky dle § 36 odst. 3 zákona s tím, že konkrétní technická řešení budou předkládat sami dodavatelé." Odůvodnění rozhodnutí S0465 tedy podporuje závěr Úřadu, že zadavatel nemá povinnost popsat technické podmínky až do všech myslitelných podrobností, a naopak může nechat na dodavatelích, aby sami uvedli, jaká konkrétní technická řešení nabízejí.

128. V nyní šetřeném případě přitom dle Úřadu zadavatel nastavil zadávací podmínky dostatečně jasným způsobem, když výslovně stanovil, že bude akceptovat kromě projektovaného řešení i každý jím dříve schválený systém kabelovodu. Úvahu navrhovatele, že některé schválené systémy by následně v realizační fázi mohly být zpochybněny jako neodpovídající projektové dokumentaci, stavebnímu povolení nebo požadavkům na funkčnost kabelovodu, je dle Úřadu možné považovat za pouhou spekulaci.

129. S ohledem na výše uvedené nepovažuje Úřad postup zadavatele za nepřípustné přenesení odpovědnosti za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele, a tudíž neshledal zadávací podmínky rozpornými s § 36 odst. 3 zákona.

130. Navrhovatel v návrhu 2 dále uvádí, že projektová dokumentace, jež je podkladem pro povolovací proces, vychází z konkrétní technologie realizace kabelovodu jako suchého procesu; zadavatel však připustil i varianty, které mohou vyžadovat staveništní betonáž, tedy mokrý proces a odlišné statické i technologické řešení. Dle navrhovatele tím zadavatel připustil řešení, u něhož není v době podání nabídek jasné, zda je v souladu s projektovou dokumentací a stavebním povolením, přičemž případné ověření či zlegalizování takového řešení zadavatel ponechal až na fázi realizace. Uvedený postup zadavatele je dle navrhovatele nepřípustný, neboť přenáší odpovědnost a riziko na dodavatele a činí nabídky neporovnatelnými, když někteří dodavatelé mohou kalkulovat s řešením odpovídajícím projektové dokumentaci, zatímco jiní s řešením, jehož právní a technická přípustnost zůstává nejistá. Zadavatel dle navrhovatele *„tvrdí, že alternativní řešení mohou být použita, budou-li v souladu s příslušnými schvalovacími postupy, avšak současně nestanoví, jak má být tento soulad prokázán, v jaké fázi zadávacího či realizačního procesu má být ověřen a kdo ponese riziko, pokud se ukáže, že konkrétní alternativní technologie v podmínkách povoleného záměru použitelná není."*

131. Úřad obdobně jako v případě předchozí námitky uvádí, že pokud se zadavatel rozhodl nastavit zadávací podmínky tak, že akceptuje jakýkoliv systém ze seznamu schválených systémů kabelovodu, je následně odpovědností zadavatele rovněž soulad všech takových schválených řešení s veřejnoprávními požadavky, včetně požadavků vyplývajících ze stavebněprávních předpisů. Úřad předesílá, že není oprávněn hodnotit soulad každého ze schválených systémů kabelovodu se stavebněprávními předpisy; pokud by se však hypoteticky ukázalo, že konkrétní „alternativní" technologie (tj. systém kabelovodu schválený zadavatelem, odlišný od systému, který byl vyobrazen v původní projektové dokumentaci) v podmínkách povoleného záměru není z hlediska veřejnoprávních předpisů použitelná, odpovědnost za tento stav by dle Úřadu logicky měl nést zadavatel, který použití této technologie připustil. Úřad však tuto úvahu rovněž považuje spíše za spekulativní, a především Úřad nemůže přisvědčit závěru navrhovatele, že by zadavatel výše uvedené riziko za soulad dodávaného řešení se stavebním právem přenášel na dodavatele.

132. Dále navrhovatel v návrhu 2 uvádí, že zadavatel porušil rovněž zásadu environmentálně odpovědného zadávání, vyjádřenou v § 6 odst. 4 zákona. Dle navrhovatele zadavatel připustil technologicky odlišná řešení s odlišnými environmentálními dopady, aniž by tyto dopady jakkoli konkrétně vyhodnotil nebo promítl do zadávacích podmínek. Navrhovatel má za to, že pokud některá připuštěná řešení vyžadují stavební betonáž a vytvářejí nerozebratelný plasto-betonový kompozit, zatímco jiná řešení jsou založená na odlišných materiálových a montážních principech, nelze tato řešení bez dalšího považovat za „environmentálně rovnocenná".

133. Úřad předně uvádí, že zadavatel je povinen environmentální aspekty alespoň zvážit a zohlednit tam, kde je to vzhledem k povaze a smyslu veřejné zakázky možné a vhodné. Úřad nicméně rovněž konstatuje, že ze zákona nevyplývá povinnost zadavatele umožnit dodávku pouze takového technického řešení, které je dle jeho názoru environmentálně nejšetrnější. Zadavatel ve vysvětlení zadávací dokumentace 23 uvedl, že každý ze schválených systémů kabelovodu má svá environmentální pozitiva a negativa, avšak pro zadavatele jsou ve vztahu k veřejné zakázce environmentálně akceptovatelné všechny z nich. Zadavateli dle názoru Úřadu nelze bez dalšího ukládat povinnost podrobně analyzovat environmentální dopady všech přípustných řešení a dokládat jejich environmentální rovnocennost.

134. Úřad dále uvádí, že pojem environmentálně odpovědné zadávání je definován v § 28 odst. 1 písm. q) zákona, dle kterého se jedná o postup, při kterém má zadavatel povinnost zohlednit například dopad na životní prostředí, trvale udržitelný rozvoj, životní cyklus dodávky, služby nebo stavební práce a další environmentálně relevantní hlediska spojená s veřejnou zakázkou. Jak vyplývá z právě uvedeného, zákonná definice environmentálně odpovědného zadávání vychází z demonstrativního výčtu oblastí, v nichž se předmětné postupy zadavatele mohou uplatnit, pročež představují určité interpretační vodítko z hlediska vhodného výkladu zásady environmentálně odpovědného zadávání veřejných zakázek. Jelikož daný výčet oblastí není uzavřený, je tak ponecháno na zadavateli, aby s ohledem na povahu a smysl zakázky a taktéž její předmět rozhodl nejen, zda je uplatnění těchto zásad pro účely konkrétního zadávacího řízení vhodné, ale rovněž – dospěje-li k závěru, že tomu tak skutečně je – zvolil konkrétní způsob jejich naplnění. Úřad uvádí, že není oprávněn autoritativně určovat, jak měl zadavatel stanovit zadávací podmínky, aby co nejvíce naplnily zásadu environmentálně odpovědného zadávání dle § 6 odst. 4 zákona, neboť z § 6 odst. 4 zákona dle Úřadu neplyne povinnost zadavatele přijmout opatření, které je nejvhodnější, ale má povinnost zásadu environmentálně odpovědného zadávání toliko zohlednit. V šetřeném případě Úřad neshledal, že by zadavatel environmentální hlediska zcela pominul. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že všechny přípustné systémy podléhají schvalovacímu procesu zahrnujícímu i posouzení jejich dopadů, a ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 23 uvedl, že každý ze schválených systémů má svá environmentální pozitiva a negativa, avšak pro zadavatele jsou všechny environmentálně akceptovatelné. Úřad sice nepřehlédl, že navrhovatel v námitkách i v návrhu 2 předkládal argumentaci k vyšší uhlíkové stopě a horší recyklovatelnosti některých možných technických řešení, nicméně tato argumentace dle Úřadu sama o sobě neprokazuje, že by zadavatel environmentální hlediska při stanovení zadávacích podmínek nezohlednil.

135. S ohledem na výše uvedené tedy Úřad dospěl k závěru, že namítaný postup zadavatele neodporuje zásadě environmentálně odpovědného zadávání dle § 6 odst. 4 zákona.

K přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách

136. Úřad se po věcném posouzení jednotlivých návrhových námitek zabýval rovněž tvrzenou nepřezkoumatelností rozhodnutí o námitkách, neboť navrhovatel v návrhu 2 uvedl, že je rozhodnutí o námitkách dle jeho názoru věcně nedostatečné a nepřezkoumatelné.

137. Podle § 245 odst. 1 zákona je zadavatel povinen v rozhodnutí o námitkách uvést odůvodnění, ve kterém se podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách; navrhovatel však má za to, že zadavatel této povinnosti v nyní šetřeném případě nedostál. Rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele sice *„formálně obsahuje reakci na hlavní okruhy námitek, avšak ve skutečnosti se omezuje převážně na opakování teze, že Zadavatel přešel na funkční definici plnění a že postačuje použití jakéhokoliv systému kabelovodu schváleného Správou železnic. Zadavatel se však věcně nevypořádal s klíčovou argumentací Navrhovatele, zejména s otázkou, jaké konkrétní funkční parametry mají být splněny, proč mají být všechna schválená řešení považována za vzájemně ekvivalentní, jak bude ověřena jejich kapacita, statická odolnost, geometrická vhodnost, technologická proveditelnost, stavebněprávní přípustnost a environmentální rovnocennost“*. Úřad tedy dále přistoupil k posouzení, zda zadavatel dostál své povinnosti zahrnout do rozhodnutí o odmítnutí námitek odůvodnění, ve kterém se podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách.

138. Úřad předesílá, že se v obecné rovině ztotožňuje s názorem navrhovatele, že povinnost podle § 245 odst. 1 zákona nelze splnit pouhou deklarací, že zadavatel s námitkami nesouhlasí, zadavatel naopak musí reagovat na konkrétní tvrzení a konkrétní argumenty stěžovatele. Dle Úřadu nicméně nelze bez dalšího konstatovat, že zadavatel musí podrobně vypořádat každé jednotlivé tvrzení navrhovatele. K tomuto Úřad odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-03648/2020/323/MPe ze dne 31. 1. 2020, kde je mj. uvedeno, že *„není důležité, jestli se zadavatel v rozhodnutí vyjádřil ke každé dílčí námitce, ovšem je podstatné, zda postihl svým odůvodněním podstatu námitek předestřených navrhovatelem. […] Je-li tedy z rozhodnutí zřejmé, proč zadavatel považuje argumenty stěžovatele za liché, stejně tak je-li z něj patrné, proč považuje zadavatel nastavení zadávacích podmínek za adekvátní a souladné se zákonem, a rovněž nejde o pouhé formální odmítnutí námitek bez odůvodnění a současně lze dovodit, že je postihnuto gros námitek, pak je naplněna povinnost vymezená v § 245 odst. 1 zákona spočívající v jasném a srozumitelném vypořádání odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Takové rozhodnutí je dostačující, přezkoumatelné, a tudíž jej nelze zrušit pouze pro to, že zadavatel mohl některou svoji argumentaci blíže rozvést, popř. reagovat i na námitky, které zjevně považoval za irelevantní.“*

139. Úřad tedy konstatuje, že zadavatel není povinen se v rozhodnutí o námitkách podrobně vyjadřovat ke každému dílčímu argumentu navrhovatele, pokud argumentace zadavatele jako celek odpovídá na argumentaci navrhovatele. Úřad tedy přistoupil k přezkumu, zda zadavatel odpověděl na každý dílčí okruh námitek navrhovatele. Úřad pro úplnost uvádí, že v této fázi neprováděl hodnocení věcné správnosti argumentace zadavatele; postačovalo pouze, aby v rozhodnutí o námitkách existovala dostatečně konkrétní odpověď na každý okruh námitek, jak je vymezil sám navrhovatel.

140. K námitce ohledně neurčitosti a vnitřní rozpornosti zadávacích podmínek se zadavatel vyjádřil tak, že závěry navrhovatele vychází z nesprávného právního předpokladu, že zadavatel je povinen vymezit předmět plnění výlučně prostřednictvím detailního konstrukčního řešení

odpovídajícího projektové dokumentaci; dle zadavatele však právní úprava výslovně umožňuje vedle tohoto přístupu i vymezení prostřednictvím požadavků na výkon nebo funkci, což zadavatel v daném případě dle svých slov učinil. Zadavatel dále uvedl, že nesouhlasí s tvrzením, že by vytvořil neurčitý rámec bez jakýchkoliv limitů; tím, že vymezil jako přípustná řešení schválené systémy kabelovodů, dle svého názoru nastavil jasně vymezený katalog řešení, jejichž technické vlastnosti jsou objektivně ověřitelné.

141. K tvrzené absenci technického a funkčního vymezení předmětu plnění Úřad uvádí následující. Jádrem předmětné námitky bylo dle Úřadu tvrzení, že zadavatel nedefinoval žádné závazné parametry, které by umožňovaly posouzení, zda je konkrétní nabízené řešení kabelovodu způsobilé splnit účel veřejné zakázky. K tomu zadavatel uvedl, že předmětem veřejné zakázky není samostatná dodávka kabelovodu, nýbrž zhotovení stavebního díla jako funkčního celku, čemuž odpovídá i způsob vymezení příslušné části plnění. Kabelovod je dle zadavatele součástí drážní infrastruktury, přičemž jeho smyslem je bezpečné, provozně způsobilé a dlouhodobě udržitelné vedení kabelových tras v rámci železniční trati. Zadavatel uvedl, že proto není povinen trvat na jednom konkrétním konstrukčním řešení, pokud existuje více schválených technických systémů schopných tuto funkci plnit. Zadavatel se tedy dle názoru Úřadu dostatečně vypořádal s podstatou předmětné námitky, když uvedl, že je pro něj rozhodující, aby předmět plnění (kabelovod) byl schopen plnit určitou funkci.

142. K námitce týkající se porušení pravidel pro stanovení technických podmínek a ekvivalence, kde navrhovatel uvedl, že jakékoliv alternativní řešení musí dle § 89 odst. 6 zákona dosahovat alespoň rovnocenné úrovně ve vztahu k referenčnímu řešení stanovenému zadavatelem, zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že argumentace navrhovatele je založena na nesprávném předpokladu existence referenčního řešení, vůči němuž má být posuzována ekvivalence; zadavatel však žádné takové řešení nestanovil, a proto námitky spočívající v tom, že některá přípustná plnění dosahují horších parametrů než jiná, není relevantní. V návrhu 2 navrhovatel uvádí, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevysvětlil, proč mají být všechna jím apriori schválená řešení kabelovodů považována za vzájemně ekvivalentní, neboť neoznačil žádné konkrétní technické podklady, z nichž by závěr o ekvivalenci vyplýval, a nevysvětlil, podle jakých objektivních kritérií má být tato ekvivalence posuzována. Dle názoru Úřadu však platí, že pokud zadavatel uvedl, že nestanovil „referenční“ řešení, vůči němuž pak má být ve smyslu § 89 odst. 6 zákona posuzována ekvivalence „alternativních“ řešení, není již logicky potřeba, aby podrobně zdůvodňoval, proč jsou dle jeho názoru určitá řešení „ekvivalentní“. Úřad doplňuje, že nepřehlédl, že zadavatel použil v rozhodnutí o námitkách rovněž formulaci: *„Projektová dokumentace představuje referenční řešení, které definuje požadovaný standard funkčnosti a kvality, nikoliv nutně jedinou přípustnou variantu realizace.“* Úřad nicméně uvádí, že skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách označil projektovou dokumentaci za „referenční řešení“, Úřad vykládá v kontextu celého rozhodnutí o námitkách tak, že tím zadavatel mínil technické řešení kabelovodu zachycené v projektové dokumentaci jako jednu z možných podob plnění, nikoli jako závazný referenční výrobek či technické řešení, vůči němuž by měla být následně posuzována rovnocennost podle § 89 odst. 6 zákona.

143. Navrhovatel v návrhu 2 rovněž uvedl, že zadavatel dostatečně nevypořádal konkrétní technické námitky, resp. že *„[z]adavatel nevysvětlil, jak bude u alternativních řešení ověřena jejich kapacita pro projektované kabelové svazky, zda a jak bude garantována jejich statická odolnost, jak bude posouzena geometrická vhodnost otvorů, jak bude řešena technologická proveditelnost odlišných montážních postupů, zda jsou tyto postupy slučitelné s projektovou*

dokumentací a stavebním povolením a zda alternativní řešení skutečně dosahují srovnatelných environmentálních parametrů.“ K tomu Úřad uvádí, že pokud zadavatel v zadávacích podmínkách připustil různá řešení kabelovodu, která jsou dle jeho názoru způsobilá plnit v rámci veřejné zakázky určitou funkci, a současně v rozhodnutí o námitkách uvedl, že námitky týkající se údajně horších parametrů některých variant řešení nemají technickou relevanci, neboť zadavatel stanovil kritérium přípustnosti prostřednictvím schválení systému, které garantuje jeho použitelnost v infrastruktuře zadavatele a každé z takto schválených řešení je vzájemně ekvivalentní (ve smyslu, že konkrétní technické rozdíly mezi jednotlivými řešeními pro zadavatele nejsou podstatné), není dle Úřadu žádný důvod, aby v rozhodnutí o námitkách vysvětloval navrhovatelem zmiňované skutečnosti týkající se technických aspektů jednotlivých řešení.

144. K tvrzené netransparentnosti vyplývající z agregace položek kabelovodů zadavatel uvedl, že agregace položek do položky „komplet“ odpovídá zvolené koncepci funkčního zadání; je-li předmětem plnění funkční celek, je dle zadavatele legitimní, aby byl jako celek také oceňován. Dle zadavatele pokud všichni dodavatelé oceňují v rámci jedné položky plnění se stejnou funkcí (byť mohou zvolit odlišnou technologii), je srovnatelnost nabídek zachována. Zadavatel zde dále uvedl „nad rámec výše uvedeného“, že položka kabelovodu je v celkovém úhrnu hodnoty veřejné zakázky je zcela marginální. Úřad se tedy neztotožňuje s názorem navrhovatele uvedeným v návrhu 2, že zadavatel nevysvětlil, jak lze považovat nabídky za vzájemně porovnatelné v situaci, kdy mohou být založeny na zcela odlišných funkčních technologiích zahrnutých do jediné agregované položky. Vysvětlení zadavatele, že dodavatelé v rámci agregované položky oceňují plnění se stejnou funkcí, byť mohou zvolit odlišné technologie, a proto lze jednotlivé nabídkové ceny mezi sebou srovnávat, se Úřadu jeví jako odpověď postihující podstatu uvedené námitky.

145. V návrhu 2 navrhovatel uvádí, že se zadavatel nevypořádal s tvrzením, že formálně totožná položka může v jednotlivých nabídkách obsahovat věcně odlišné a nerovnocenné plnění. Úřad však má za to, že k tomuto tvrzení navrhovatele se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil tak, že pokud všichni dodavatelé oceňují stejný funkční celek, lze dle jeho názoru jednotlivé nabídky mezi sebou porovnat; argumentaci navrhovatele ohledně „nerovnocennosti“ možných nabízených plnění pak zadavatel vypořádal v odpovědích na jiné vznesené námitky.

146. K vypořádání námitky ohledně nepřípustného přenesení odpovědnosti na dodavatele v rozporu s § 36 odst. 3 zákona Úřad uvádí následující. Zadavatel uvedl, že zadávací podmínky obsahují všechny informace nezbytné pro zpracování nabídky, přičemž požadavek na použití schváleného systému kabelovodu, doplněný povinností předložit technologické postupy v souladu s montážními předpisy, poskytuje dostatečný rámec pro zpracování nabídky i pro posouzení splnění požadavků, a nejedná se tedy o situaci, kdy by dodavatelé byli nuceni dotvářet zadání, ale o standardní situaci, kdy dodavatelé volí jedno z možných řešení v rámci předem vymezených parametrů. Zadavatel tedy uvedl, že nepřenáší odpovědnost za správnost technických podmínek na dodavatele, nýbrž pouze umožňuje variabilitu technického řešení v mezích definovaného funkčního cíle. Dle Úřadu tato odpověď dostatečně vystihuje podstatu uvedené námitky.

147. K vypořádání námitky ohledně rozporu se stavebním zákonem Úřad uvádí následující. Podstatou předmětné námitky dle Úřadu je, že projektová dokumentace vychází z technologie realizace kabelovodu jako „suchého procesu“, avšak zadavatel následně připustil i variantu zahrnující staveništní betonáž, která dle navrhovatele představuje zásadní změnu

technologického řešení stavby a vyžadovala by odpovídající změnu stavebního povolení. K tomu zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že projektová dokumentace nevylučuje použití alternativních technických řešení, pokud tato splní požadované funkční parametry a budou v souladu s příslušnými schvalovacími postupy. Byť je toto vyjádření zadavatele stručné, dle Úřadu odpovídá na předloženou argumentaci navrhovatele. V návrhu 2 navrhovatel uvádí, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách nevysvětlil, *„jaké funkční parametry má na mysli, jaké konkrétní schvalovací postupy mají být aplikovány, v jaké fázi mají proběhnout, kdo ponese riziko jejich výsledku a z jakého podkladu plyne, že odlišné technologie montáže, včetně obetonování, jsou v souladu s povoleným záměrem“.* Dle Úřadu však v samotné části námitek věnované rozporu se stavebním zákonem nebyly tyto otázky rozvedeny do takové míry detailu, aby bylo možné zadavateli vytýkat, že se k nim v rozhodnutí o námitkách nevyjádřil podrobněji. Nelze proto bez dalšího dovodit, že by zadavatel porušil svou povinnost dle § 245 odst. 1 zákona, pokud nerozvedl svou odpověď na uvedenou námitku až do všech myslitelných podrobností. Dle Úřadu se tedy zadavatel s podstatou námitky navrhovatele dostatečně podrobně a srozumitelně vypořádal, a to způsobem úměrným jejímu obsahu.

148. Konečně k námitce týkající se možného porušení zásady environmentálně odpovědného zadávání zadavatelem zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl následující: *„K environmentálním aspektům zadavatel uvádí, že všechny přípustné systémy podléhají schvalovacímu procesu, který zahrnuje i posouzení jejich dopadů, a zadavatel tak postupuje v souladu s § 6 odst. 4 ZZVZ. Zákon neukládá povinnost omezit zadání na jedinou technologii z důvodu jejích environmentálních parametrů.“* Úřad má za to, že je toto vyjádření zadavatele sice stručné, avšak představuje dostatečnou odpověď na tvrzení navrhovatele v námitkách, že zadavatel „zcela rezignoval na povinnost zohledňovat environmentální dopady“, resp. „ponechal výběr technologie zcela otevřený bez jakéhokoli environmentálního kritéria“, jak uvádí navrhovatel v bodech 40 a 41 námitek. Úřad má za to, že k dostatečnému vypořádání předmětné námitky zadavatel nutně nemusel konkrétně uvádět, jaké environmentální parametry byly u jednotlivých systémů posuzovány a zda jsou vzájemně srovnatelné. Tvrzení zadavatele, že jednotlivé schválené systémy kabelovodů procházejí posouzením svých environmentálních dopadů již v rámci schvalovacího procesu, a tedy zadavatel svou povinnost dle § 6 odst. 4 zákona splnil, se Úřadu jeví jako dostatečná odpověď na shora uvedená tvrzení navrhovatele.

149. Úřad tedy uzavírá, že se zadavatel dostatečně vypořádal se všemi okruhy námitek. Úřad rovněž konstatuje, že věcný nesouhlas s rozhodnutím o námitkách ještě neznamená jeho nepřezkoumatelnost; pokud navrhovatel nesouhlasí s tím, jak zadavatel věcně vypořádal jeho námitky, má možnost podat k Úřadu návrh, o čemž byl zadavatelem v rozhodnutí o námitkách řádně poučen a což také učinil.

K dalším skutečnostem namítaným navrhovatelem

150. Navrhovatel v návrhu 2 rovněž poukázal na to, že zadavatel rozhodl o námitkách až po uplynutí lhůty pro podání nabídek, když lhůta pro podání nabídek uplynula dne 29. 4. 2026 v 9:00 hodin, zatímco rozhodnutí o námitkách bylo vydáno až dne 11. 5. 2026. Úřad sice má za to, že navrhovatel explicitně netvrdí, že by byl uvedený postup zadavatele v rozporu se zákonem; přesto však považuje za vhodné se rovněž k tomuto tvrzení navrhovatele vyjádřit. Úřad konstatuje, že zákon neukládá zadavateli povinnost rozhodnout o námitkách podaných až ke konci lhůty pro podání nabídek před uplynutím této lhůty; dle § 245 odst. 1 zákona platí pouze, že zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli, což

v šetřeném případě zadavatel učinil, když odeslal rozhodnutí o námitkách stěžovateli (navrhovateli) dne 11. 5. 2026. Úřad konstatuje, že pokud chtěl navrhovatel znát stanovisko zadavatele dříve, mohl rovněž dříve podat proti postupu zadavatele námitky.

Závěr

151. Na základě výše uvedených skutečností a v souladu se všemi zjištěnými poznatky Úřad konstatuje, že neshledal nezákonnost zadávacích podmínek, jak tvrdí navrhovatel, a tudíž není dán důvod pro uložení nápravného opatření dle § 263 zákona.

152. S ohledem na vše výše uvedené tedy Úřad rozhodl o zamítnutí návrhu 2 podle § 265 písm. a) zákona, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Rozklad proti výroku I. tohoto rozhodnutí nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Včas podaný rozklad proti výroku II. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město
2. WENEA s.r.o., Mírové náměstí 108, 281 61 Kouřim

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy